

Euroopa Liidu Teataja

L 152

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

51. aastakäik

11. juuni 2008

Sisukord

I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

DIREKTIIVID

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/50/EÜ, 21. mai 2008, välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta 1

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/50/EÜ,

21. mai 2008,

välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 175,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ ⁽⁴⁾ vastu võetud kuuenda keskkonnavalase tegevusprogrammiga kehtestatakse vajadus vähendada saaste tasemeni, mis minimeerib kahjustava mõju inimeste tervisele (pöörates erilist tähelepanu tundlike elanikegruppidele) ja kogu keskkonnale, vajadus parandada õhu kvaliteedi järelevalvet ja hindamist, sealhulgas saasteainete sadestumist, ning vajadus teavitada avalikkust.

⁽¹⁾ ELT C 195, 18.8.2006, lk 84.

⁽²⁾ ELT C 206, 29.8.2006, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 26. septembri 2006. aasta arvamus (ELT C 306 E, 15.12.2006, lk 102), nõukogu 25. juuni 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 236 E, 6.11.2007, lk 1), Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2007. aasta seisukoht ja nõukogu 14. aprilli 2008. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (2) Inimeste tervise ja kogu keskkonna kaitsmiseks on eelkõige oluline võidelda saasteainete heitmete allikatega ning määrata kindlaks ning rakendada kõige tõhusamad meetmed heitmete vähendamiseks kohalikul, siseriiklikul ning ühenduse tasandil. Seetõttu tuleks kahjulike õhusaasteainete heitmeid vältida, ennetada või vähendada ning kehtestada välisõhu kvaliteedile asjakohased eesmärgid, võttes arvesse Maailma Terviseorganisatsiooni asjakohaseid standardeid, suuniseid ja programme.

- (3) Nõukogu 27. septembri 1996. aasta direktiiv 96/62/EÜ välisõhu kvaliteedi hindamise ja juhtimise kohta, ⁽⁵⁾ nõukogu 22. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/30/EÜ värveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirasete kohta välisõhus, ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/69/EÜ benseeni ja süsinikmonooksiidide piirnõrmide kohta välisõhus, ⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiiv 2002/3/EÜ välisõhu osoonisisalduse kohta ⁽⁸⁾ ja nõukogu 27. jaanuari 1997. aasta otsus 97/101/EÜ vastastikuse informatsiooni- ja andmevahetuse sisseseadmise kohta liikmesriikides välisõhu saastatust mõõtvate vaatlusvõrkude ja üksikute jaamade vahel ⁽⁹⁾ tuleks uusimate tervisealaste ja teadussaavutuste ning liikmesriikide kogemuste lisamiseks oluliselt muuta. Selguse, lihtsustamise ja haldussuutlikkuse huvides on seetõttu asjakohane asendada need viis õigusakti ühe direktiiviga ning vajaduse korral rakendusmeetmetega.

⁽⁵⁾ EÜT L 296, 21.11.1996, lk 55. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁶⁾ EÜT L 163, 29.6.1999, lk 41. Direktiivi on muudetud komisjoni otsusega 2001/744/EÜ (EÜT L 278, 23.10.2001, lk 35).

⁽⁷⁾ EÜT L 313, 13.12.2000, lk 12.

⁽⁸⁾ EÜT L 67, 9.3.2002, lk 14.

⁽⁹⁾ EÜT L 35, 5.2.1997, lk 14. Otsust on muudetud komisjoni otsusega 2001/752/EÜ (EÜT L 282, 26.10.2001, lk 69).

- (4) Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/107/EÜ (arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliliste aroomaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus) ⁽¹⁾ rakendamisel on saadud juba piisavalt kogemusi, siis võib kaaluda nimetatud direktiivi sätete ühendamist käesoleva direktiivi sätetega.
- (5) Välisõhu kvaliteedi hindamisel tuleks järgida ühist lähenemisviisi vastavalt ühistele hindamiskriteeriumidele. Välisõhu kvaliteedi hindamisel tuleks arvesse võtta õhusaastega kokku puutuva elanikkonna ja ökosüsteemide suurust. Seetõttu oleks asjakohane jagada liikmesriikide territooriumid rahvastikutihedust kajastades piirkondadeks või linnastuteks.
- (6) Võimaluse korral tuleks kasutada modelleerimismeetodeid, et võimaldada proovivõtukohtade andmeid tõlgendada geograafilise kontsentratsioonijaotuse abil. See võiks olla vastava piirkonna elanikkonna kollektiivse kokkupuute taseme arvutamise alus.
- (7) Et tagada õhusaaste kohta kogutud teabe esinduslikkus ja võrreldavus kogu ühenduses, on oluline kasutada välisõhu kvaliteedi hindamisel standardseid mõõtmismeetodeid ning ühiseid kriteeriume mõõtejaamade paiknemise ja arvu kohta. Välisõhu kvaliteedi hindamiseks võib peale mõõtmise kasutada ka muid meetodeid, seetõttu on vaja määratleda selliste meetodite kasutamise ja nõutava mõõtmistäpsuse kriteeriumid.
- (8) Maapiirkondade taustapiirkondades tuleks teha täpseid tahkete peenosakeste mõõtmisi, et paremini mõista selle saasteaine mõju ja välja kujundada asjakohased tegevuspõhimõtted. Sellised mõõtmised peavad olema tehtud kooskõlas õhusaasteainete kauglevi järelevalve ja hindamise Euroopa koostööprogrammi (EMEP) nõuetega vastavalt 1979. aasta piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonile, mis on kinnitatud nõukogu 11. juuni 1981. aasta otsusega 81/462/EMÜ ⁽²⁾.
- (9) Õhukvaliteedi seisund tuleb säilitada kohtades, kus see on juba hea, või seda parendada. Kui käesolevas direktiivis sätestatud välisõhu kvaliteedi eesmärgid ei järgita, peaksid liikmesriigid võtma meetmeid piirtasemest ja kriitilisest tasemest kinnipidamiseks, võimaluse korral sihtväärtuse ning pikaajaliste eesmärkide saavutamiseks.
- (10) Õhusaaste poolt taimkattele ja looduslikele ökosüsteemidele avaldatavad riskid on kõige suuremad väljaspool linnapiirkondi. Selliste riskide hindamisel ning kriitiliste tasemete vastavuse järgimisel tuleb seepärast keskenduda väljaspool asulaid asuvatele kohtadele.
- (11) Tahked peenosakesed (PM_{2,5}) avaldavad inimeste tervisele olulist negatiivset mõju. Siiski ei ole veel kindlaks määratud piiri, millest allpool PM_{2,5}-osakesed inimeste tervisele ohtu ei kujuta. Seetõttu ei tohiks nimetatud saasteainet reguleerida samal viisil kui teisi õhusaasteaineid. Kõnealuse lähene misviisi eesmärk peaks olema saasteainete sisalduse üldine vähendamine linnapiirkondade taustkontsentratsiooni alal, et tagada paranenud õhukvaliteet suurele osale elanikkonnast. Siiski tuleks kõnealust lähenemisviisi kombineerida piirtasemega, millele esimesel etapil peab eelnema sihtväärtus, et tagada kõikjal tervisekaitse miinimumtase.
- (12) Olemasolevad sihtväärtused ja pikaajalised eesmärgid — tagada inimeste tervisele, taimestikule ja ökosüsteemidele tõhus kaitse osooni kokkupuutumisest tuleneva kahjuliku mõju vastu — peaksid jääma muutumatuks. Elanikkonna ning selle tundlike rühmade tervise kaitseks tuleks kindlaks määrata osooni häire- ja teavitamistase lühiajalise kokkupuute korral kõrgendatud osoonisaldusega. Nimetatud tasemed peaksid andma tõuke üldsuse laialdaseks teavitamiseks saastega kokkupuute ohtudest ning vajaduse korral asjakohaste lühiajaliste meetmete võtmiseks, et vähendada osoonisaldust piirkondades, kus häiretase on ületatud.
- (13) Osoon on piiriülene saasteaine, mis moodustub atmosfääris esmaste saasteainete heitmetest, mida käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivis 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta ⁽³⁾. Õhu kvaliteedi lühi- ja pikaajaliste eesmärkide saavutamisel seoses osooni tagamiseks tuleks määratleda direktiivis 2001/81/EÜ sätestatud eesmärkide ning heitkoguste ülemmäärade kaudu ning vajaduse korral käesolevas direktiivis sätestatud õhukvaliteedi kavade rakendamisega.
- (14) Statsionaarsed mõõtmised peaksid olema kohustuslikud piirkondades ja linnastutes, kus osooni pikaajalised eesmärgid või teiste saasteainete tasemete hindamispriid on ületatud. Statsionaarsete mõõtmiste teel saadud teavet võib täiendada modelleerimismeetodite ja/või indikaatormõõtmistega, et võimaldada proovivõtukohtade andmeid tõlgendada geograafiliste kontsentratsioonijaotuste abil. Täiendavate hindamistehnikate kasutamine peaks samuti võimaldama statsionaarsete proovivõtukohtade miinimumarvu vähendada.
- (15) Looduslikest allikatest pärit saasteaineid saab hinnata, kuid mitte kontrollida. Seetõttu juhul, kui looduslikest allikatest pärit saasteainete osa välisõhus on võimalik määrata piisava kindlusega ja kui ületamine on täielikult või osaliselt tingitud sellistest saasteainetest, võidakse kõnealused saasteained käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel õhukvaliteedi piirtasemete vastavuse hindamisel maha arvata. Tahke osakese PM₁₀ piirtaseme ületamised, mis on põhjustatud talvisest teede liivatamisest või soolatamisest, võib samuti õhukvaliteedi piirtasemele vastavuse hindamisel maha arvata, kui on võetud põhjendatud meetmeid kontsentratsiooni vähendamiseks.

⁽¹⁾ ELT L 23, 26.1.2005, lk 3.⁽²⁾ EÜT L 171, 27.6.1981, lk 11.⁽³⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).

- (16) Eriti raskete tingimustega piirkondade ja linnastute osas peaks olema võimalik pikendada tähtaega, mille jooksul tuleb saavutada õhukvaliteedi piirtasemete vastavus, kui konkreetsetes piirkondades ja linnastutes esineb vaatamata asjakohaste reostustõrjemeetmete rakendamisele vastavuse saavutamisel teravaid probleeme. Teatavale piirkonnale või linnastule antud ajapikendusega peab kaasnema põhjalik komisjoni hinnang, et tagada vastavuse saavutamise kõnealuse pikendatud tähtaja jooksul. On oluline, et oleksid olemas vajalikud ühenduse meetmed, mis peegeldavad õhusaaste käsitleva temaatilise strateegia ambitsioonikaid eesmärgi heite vähendamiseks selle tekkekohas, et vähendada tõhusalt heidet vastavalt käesolevas direktiivis piirtasemete saavutamisele seatud tähtajale ning neid meetmeid tuleks arvesse võtta, kui hinnatakse taotlusi vastavuse saavutamise tähtaja pikendamiseks.
- (17) Kõik asjaomased institutsioonid peaksid eelisjärjekorras nõuetekohaselt kontrollima vajalikke ühenduse meetmeid heite vähendamiseks selle tekkekohas, eelkõige meetmeid, mille eesmärk on suurendada tööstusheidet käsitlevate ühenduse õigusaktide tõhusust, piirata raskeveokitesse paigaldatud mootorite heitgaase, vähendada täiendavalt liikmesriikide peamiste saasteainete siseriiklikku lubatud heidet ja heidet, mis on seotud bensiiniautode tankimisega teenindusjaamades, ja koondada tähelepanu kütuste, sealhulgas ka laevakütuste värvilisaldusele.
- (18) Piirkondadele ja linnastutele, kus saasteainete sisaldus välisõhus ületab asjakohaseid õhukvaliteedi sihtväärtusi või piirtasemeid ja, kui see on kohaldatav, mõnda ajutiselt kohaldatud ülemmäära, tuleks välja töötada õhukvaliteedi kavavad. Õhusaasteaineid tekitavad paljud erinevad allikad ja tegevused. Et tagada erinevate poliitikasuundade ühtsus, peaksid sellised õhukvaliteedi kavad olema, kui see on võimalik, järjepidevad ning ühitatud kavade ja programmidega, mis on ette valmistatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivile 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta, ⁽¹⁾ direktiivile 2001/81/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2002. aasta direktiivile 2002/49/EÜ, mis on seotud keskkonnamüra hindamise ja kontrollimisega ⁽²⁾. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivile 2008/1/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽³⁾ tööstustegevuseks lube väljastades võetakse täies mahus arvesse ka käesolevas direktiivis sätestatud välisõhu kvaliteediga seotud eesmärgid.
- (19) Tuleks koostada tegevuskavad, näidates ära meetmed, mis tuleb võtta lühikese aja jooksul, kui täheldatakse ühe või enama häiretaseme ületamise ohtu, et vähendada sellist ohtu ja lühendada selle kestust. Juhul kui oht esineb ühe või enama piirtaseme või sihtväärtuse puhul, võivad liikmesriigid vajaduse korral koostada sellised lühiajalised tegevuskavad. Osooni osas tuleks sellistes lühiajalistes tegevuskavades arvesse võtta komisjoni 19. märtsi 2004. aasta otsust 2004/279/EÜ, mis käsitleb juhendit, kuidas rakendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/3/EÜ välisõhu osoonisalduse kohta ⁽⁴⁾.
- (20) Liikmesriigid peaksid üksteisega konsulteerima, kui mõne saasteaine tase ületab või tõenäoliselt ületab pärast teises liikmesriigis aset leidnud suuremat saastet asjakohaseid õhukvaliteedi eesmärgi ja, kui see on kohaldatav, ületamis-määra või, olenevalt olukorrast, häiretasest. Teatavate saasteainete, nagu osooni ja tahkete osakeste piiriülese laadi tõttu võib vaja minna naaberliikmesriikide kooskõlastatud tegevust õhukvaliteedi kavade ja lühiajaliste tegevuskavade koostamisel ja rakendamisel ning avalikkuse teavitamisel. Liikmesriigid peaksid vajaduse korral tegema koostööd kolmandate riikidega, kusjuures erilist rõhku tuleks panna kandidaatriikide varasele osalemisele.
- (21) Liikmesriikidel ja komisjonil tuleb koguda, vahetada ja levitada teavet õhukvaliteedi kohta, et paremini mõista õhusaaste mõju ja kujundada asjakohast poliitikat. Ajakohastatud teave kõikide reguleeritavate saasteainete kohta välisõhus peaks olema avalikkusele kergelt kättesaadav.
- (22) Õhukvaliteeti käsitleva teabe paremaks käsitlemiseks ja võrdlemiseks tuleks andmed komisjonile edastada ühtses vormis.
- (23) Õhukvaliteedi andmete esitamise, hindamise ja aruandmise korda tuleb kohandada nõnda, et peamise vahendina teabe kättesaadavaks tegemisel oleks võimalik kasutada elektroonilisi sidevahendeid ja Interneti ning et need protseduurid vastaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivile 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) ⁽⁵⁾.
- (24) On asjakohane ette näha võimalus kohandada välisõhu kvaliteedi hindamiseks kasutatavaid kriteeriume ja meetodeid vastavalt teaduse ja tehnika arengule ja esitatavale teabele.
- (25) Kuna käesoleva direktiivi eesmärgi ei saa liikmesriigid ükski täiel määral saavutada ning õhusaasteainete piiriülese laadi tõttu on need paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale kui nimetatud eesmärgide saavutamiseks vajalik.

⁽¹⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/105/EÜ.

⁽²⁾ EÜT L 189, 18.7.2002, lk 12.

⁽³⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

⁽⁴⁾ ELT L 87, 25.3.2004, lk 50.

⁽⁵⁾ ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

(26) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi sätete rikkumise korral kohaldatavate sanktsioonide kohta ning tagama nende eeskirjade täitmise. Need sanktsioonid peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(27) Käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud õigusaktide teatud sätted peaksid jääma jõusse, et tagada lämmastikdioksiidi suhtes kehtivate õhu kvaliteedi piirtasemete jätkuv kehtimine, kuni need asendatakse alates 1. jaanuarist 2010, samuti õhukvaliteedi aruandlust kajastavate sätete kehtimine, kuni on vastu võetud uued rakendusmeetmed, ja jätkuv kohustus õhukvaliteedi esialgseks hindamiseks vastavalt direktiivile 2004/107/EÜ.

(28) Käesoleva direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise kohustus peaks piirduma vaid nende sätetega, mille sisu on varasemate direktiividega võrreldes oluliselt muutunud.

(29) Õigusaktide kvaliteedi parandamist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽¹⁾ punkti 34 kohaselt julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides tabelid, kus on võimaluste piires näidatud käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete vastavus, ning need avaldama.

(30) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesolevas direktiivis toetada kõrgetasemeliste keskkonnakaitse ja keskkonnakvaliteedi parandamise põhimõtete integreerimist liidu poliitikasse vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 37 sätestatud säästva arengu põhimõttele.

(31) Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.

(32) Komisjonile tuleks anda volitused I–VI lisa, VIII–X lisa ja XV lisa muutmiseks. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

(33) Ülevõtmise klausel nõuab, et liikmesriigid tagaksid õigeaegselt linnakeskkonna taustapiirkondade vajalike mõõtmiste tegemise, et määratleda keskmise kokkupuute näitaja liikmesriigi kokkupuute vähendamise eesmärgi hindamise ja keskmise kokkupuute näitaja arvestamisega seotud nõuete täitmise tagamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiiviga sätestatakse meetmed, mille eesmärgid on järgmised:

1. välisõhu kvaliteedi eesmärkide määratlemine ja püstitamine, et vältida, ära hoida või vähendada kahjulikku mõju inimeste tervisele ja kogu keskkonnale;
2. välisõhu kvaliteedi hindamine liikmesriikides ühiste meetodite abil ja ühiste kriteeriumide alusel;
3. teabe saamine välisõhu kvaliteedi kohta, et aidata võidelda õhusaaste ja selle kaasnähtuste vastu ning jälgida pikaajalisi suundumusi ja edusamme, mis tulenevad siseriiklikest ja ühenduse meetmetest;
4. tagamine, et selline teave välisõhu kohta tehakse kättesaadavaks üldsusele;
5. õhukvaliteedi säilitamine, kui see on juba hea, ning selle parandamine muudel juhtudel;
6. liikmesriikide koostöö soodustamine õhusaaste vähendamisel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „välisõhk” — hooneväline troposfääri õhk, välja arvatud õhk vastavalt direktiivile 89/654/EMÜ ⁽³⁾ määratletud töökohas, kus kehtivad töötervishoidu ja tööohutust käsitlevad sätted ning kuhu üldsusele pole korrapäraselt juurdepääsu;
2. „saasteaine” — igasugune välisõhus olev aine, mis võib kahjustada inimeste tervist ja/või kogu keskkonda;
3. „tase” — saasteaine sisaldus välisõhus või sealt teatava aja jooksul pindadele sadestumise määr;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽³⁾ Nõukogu 30. novembri 1989. aasta direktiiv 89/654/EMÜ töökohale esitatavate ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta (EÜT L 393, 30.12.1989, lk 1). Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/30/EÜ (ELT L 165, 27.6.2007, lk 21).

4. „hindamine” — igasugune meetod saasteaine taseme mõõtmiseks, arvutamiseks, hinnanguliseks määramiseks või prognoosimiseks;
5. „piirtase” — tase, mis on kehtestatud teaduslike andmete alusel eesmärgiga vältida, ennetada või vähendada saasteaine kahjulikku mõju inimeste tervisele ja/või kogu keskkonnale; piirtase tuleb saavutada teatava tähtaja jooksul ning hiljem ei tohi seda ületada;
6. „kriitiline tase” — tase, mis on kehtestatud teaduslike andmete alusel, mille ületamisel võib tõenäoliselt ilmnedas otsene kahjustav toime mõnele vastuvõtjale, nagu taimed, puud või ökosüsteemid, kuid mitte inimestele;
7. „lubatud ületamismäär” — piirtaseme protsentides väljendatud osa, mille võrra seda taset võib käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel ületada;
8. „õhukvaliteedi kavad” — kavad, milles esitatakse meetmed piirtasemete või sihtväärtuste saavutamiseks;
9. „sihtväärtus” — tase, mis on kehtestatud eesmärgiga vältida kahjulikke mõjusid inimeste tervisele ja/või kogu keskkonnale ning mis tuleb võimaluse korral saavutada teatava tähtaja jooksul;
10. „häiretase” — tase, mille ületamisel kujutab lühiajaline kokkupuude saastatud õhuga ohtu inimeste tervisele ja mille puhul liikmesriigid peavad viivitamata meetmeid võtma;
11. „teavitamistase” — tase, mille ületamisel kujutab lühiajaline kokkupuude saastatud õhuga ohtu inimeste tervisele, eelkõige elanikkonna tundlike osade tervisele, ja mille puhul vajatakse kohest ja asjakohast teavet;
12. „ülemine hindamiskiir” — tase, millest allpool võib välisõhu kvaliteedi hindamiseks kasutada statsionaarsete mõõtmiste ja modelleerimismeetodite ja/või indikaatormõõtmiste kombinatsioone;
13. „alumine hindamiskiir” — tase, millest allpool võib välisõhu kvaliteedi hindamiseks kasutada ainult modelleerimist või objektiivse hindamise meetodeid;
14. „pikaajaline eesmärk” — inimeste tervisele ja keskkonnale tõhusat kaitset pakkuv tase, kuhu tuleb jõuda pika aja jooksul, kui see ei ole saavutatav proportsionaalsete meetmetega;
15. „looduslikest allikatest pärit saasteained” — saasteained, mille eraldumine õhku ei ole tingitud otseselt ega kaudselt inimtegevusest, sealhulgas looduslikud protsessid, nagu vulkaanipursked, seismilised sündmused, geotermilised sündmused, loodusmaastike põlengud, tugevad tuuled, merepriitmed või kuivadelt aladelt pärinevate looduslike osakeste atmosfääri sattumine ja edasikandumine;
16. „piirkond” — liikmesriigi territooriumi osa, mille liikmesriik on õhukvaliteedi hindamiseks ja juhtimiseks ise piiritlenud;
17. „linnastu” — piirkond, kus elanike arv on üle 250 000, või piirkond, kus elanike arv on 250 000 või vähem, kusjuures asustustiheduse ruutkilomeetri kohta kehtestab liikmesriik;
18. „PM₁₀-osake” — tahke osake, mis vastavalt proovivõtmisel ja mõõtmisel kasutatavale standardmeetodile, standardile EN 12341, läbib 10 µm aerodünaamilise diameetriga mõõduselektiivse ava 50 protsendil juhtudest;
19. „PM_{2,5}-osake” — tahke osake, mis vastavalt proovivõtmisel ja mõõtmisel kasutatavale standardmeetodile, standardile EN 14907, läbib 2,5 µm aerodünaamilise diameetriga mõõduselektiivse ava 50 protsendil juhtudest;
20. „keskmise kokkupuute näitaja” — liikmesriigi kogu territooriumil linnakeskkonna taustapiirkondades tehtud mõõtmiste põhjal määratletud ja elanikkonna kokkupuudet iseloomustav keskmine tase. Seda kasutatakse liikmesriigi kokkupuute vähendamise eesmärgi ja kohustuslikult saavutatava saastatuse taseme määra arvutamiseks;
21. „kohustuslikult saavutatav saastatuse taseme määr” — keskmise kokkupuute näitaja põhjal kehtestatud tasand, mille eesmärk on vähendada kahjulikke mõjusid inimeste tervisele ning mis tuleb saavutada teatud tähtpäevaks;
22. „liikmesriigi kokkupuute vähendamise eesmärk” — inimeste tervisele avaldatavate kahjulike mõjude vähendamise eesmärgil kehtestatud liikmesriigi elanikkonna keskmise kokkupuute näitaja protsentuaalne vähendamine baasaasta suhtes, mis tuleb võimaluse korral saavutada teatud tähtaja jooksul;
23. „linnakeskkonna taustapiirkonnad” — kohad linnapiirkonnas, mille tasemed iseloomustavad linnaelanikkonna üldist saasteainetega kokkupuute määra;
24. „lämmastikoksiidid” — lämmastikmonooksiidi (lämmastikoksiid) ja lämmastikdioksiidi sisalduse suhte summa (ppbv) väljendatuna lämmastikdioksiidi massikontsentratsioonina (µg/m³);
25. „statsionaarsed mõõtmised” — mõõtmised kindlas kohas kas pidevalt või pisteliste proovide abil, et teha kindlaks tasemed vastavalt asjakohastele andmekvaliteedi normidele;
26. „indikaatormõõtmised” — mõõtmised, mis vastavad vähem rangetele andmekvaliteedi nõuetele kui statsionaarsed mõõtmised;

27. „lenduvad orgaanilised ühendid (LOÜ)” — kõik inimtekkelised ja biogeneetilised orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan, mis võivad päikesevalguse toimetel lämmastikoksiididega reageerides tekitada fotokeemilisi oksüdante;
28. „osooni eellased” — ained, mis aitavad kaasa troposfääriosooni tekkimisele; mõned neist on loetletud X lisas.

Artikkel 3

Kohustused

Liikmesriigid määravad asjakohastel tasanditel pädevad asutused ja organid, kelle ülesanded on järgmised:

- välisõhu kvaliteedi hindamine;
- mõõtesüsteemide (meetodid, seadmed, võrgud, laborid) heakskiitmine;
- mõõtmistäpsuse tagamine;
- hindamismeetodite analüüs;
- kogu ühendust hõlmavate komisjoni korraldatavate kvaliteeditagamise programme koordineerimine oma territooriumil;
- koostöö teiste liikmesriikide ja komisjoniga.

Vajaduse korral järgivad pädevad asutused ja organid I lisa jaotist C.

Artikkel 4

Piirkondade ja linnastute määramine

Liikmesriigid määravad piirkonnad ja linnastud kogu oma territooriumil. Õhukvaliteedi hindamist ja õhukvaliteedi juhtimist tehakse kõigis piirkondades ja linnastutes.

II PEATÜKK

VÄLISÕHU KVALITEEDI HINDAMINE

1. JAGU

Välisõhu kvaliteedi hindamine vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste, plii, benseeni ja süsinikmonoksiidi suhtes

Artikkel 5

Hindamisrežiim

1. Vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM_{10} ja $PM_{2,5}$), plii, benseeni ja süsinikmonoksiidi puhul kohaldatakse II lisa A jaos märgitud ülemisi ja alumisi hindamispire.

Piirkonnad ja linnastud liigitatakse neist hindamispiredest lähtudes.

2. Lõikes 1 viidatud liigendus vaadatakse läbi vähemalt üks kord viie aasta jooksul vastavalt II lisa B jaos sätestatud korrale.

Märkimisväärsete muudatuste korral tegevuses, mis mõjutab vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi või vajaduse korral lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM_{10} , $PM_{2,5}$), plii, benseeni või süsinikmonoksiidi sisaldust välisõhus, vaadatakse siiski liigitus läbi sagedamini.

Artikkel 6

Hindamiskriteeriumid

1. Liikmesriigid hindavad välisõhu kvaliteeti artiklis 5 viidatud saasteainete suhtes kõigis nende piirkondades ja linnastutes vastavalt käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 ning III lisas sätestatud kriteeriumidele.

2. Kõigis piirkondades ja linnastutes, kus lõikes 1 viidatud saasteainete tase ületab nende saasteainete ülemist hindamispire, tuleb välisõhu kvaliteedi hindamiseks kasutada statsionaarseid mõõtmisi. Et saada piisavalt teavet välisõhu kvaliteedi ruumilise jagunemise kohta, võib neid statsionaarseid mõõtmisi täiendada modelleerimismeetodite ja/või indikaatormõõtmistega.

3. Kõigis piirkondades ja linnastutes, kus lõikes 1 viidatud saasteainete tase on madalam nende saasteainete ülemisest hindamispirest, võib välisõhu kvaliteedi hindamiseks kasutada statsionaarsete mõõtmiste, modelleerimismeetodite ja/või indikaatormõõtmiste kombinatsiooni.

4. Kõigis piirkondades ja linnastutes, kus lõikes 1 nimetatud saasteainete tase on madalam nende saasteainete alumisest hindamispirest, on välisõhu kvaliteedi hindamiseks piisav kasutada ainult modelleerimist või objektiivset hindamist või mõlemat.

5. Lisaks lõigetes 2, 3 ja 4 nimetatud hindamistele tuleb teostada mõõtmised suurtest õhureostusallikatest eemal asuvates maakeskkonna taustapiirkondades, mis annaksid teavet vähemalt tahkete osakeste ($PM_{2,5}$) aastase keskmise kogu massikontsentratsiooni ja keemilise koostise kontsentratsioonide kohta, ning need tuleb läbi viia järgmistest kriteeriumidest lähtuvalt:

- iga 100 000 km² kohta tuleb rajada üks proovivõtukoht;
- iga liikmesriik rajab vähemalt ühe mõõtejaama, ent liikmesriigid võivad selleks, et saavutada vajalik mõõtejaamade arv ning nendevaheline vahemaa, naaberliikmesriigiga kokkuleppel rajada ühe või mitu ühist mõõtejaama, mis hõlmavad naaberpiirkondi;

- c) vajaduse korral koordineeritakse järelevalvet õhusaasteainete kauglevi seire ja hindamise Euroopa koostööprogrammi (EMEP) seirestrateegia ja mõõtmisprogrammi abil;
- d) tahkete osakeste massikontsentratsiooni mõõtmiste andmekvaliteedi normide suhtes kohaldatakse I lisa A ja C jagu ja IV lisa tervikuna.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni ka mõõtmismeetoditest, mida nad kasutavad tahkete osakeste (PM_{2,5}) keemilise koostise mõõtmiseks.

Artikkel 7

Proovivõtukohad

1. Välisõhus sisalduva vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀, PM_{2,5}), plii, benseeni ja süsinikmonooksiidi mõõtmise proovivõtukohtade paiknemine määratakse vastavalt III lisas sätestatud kriteeriumidele.
2. Piirkondades ja linnastutes, kus statsionaarsed mõõtmised on õhukvaliteedi hindamiseks ainus teabeallikas, peab proovivõtukohtade arv iga asjakohase saasteaine kohta olema vähemalt sama suur kui V lisa A jaos sätestatud väikseim proovivõtukohtade arv.
3. Piirkondades ja linnastutes, kus lisaks statsionaarsete proovivõtukohtade mõõtmisandmetele on kättesaadav ka õhukvaliteedi modelleerimise ja/või indikaatormõõtmise abil saadud teave, võib V lisa A jaos määratud proovivõtukohtade üldarvu siiski vähendada kuni 50 % võrra järgmistel tingimustel:
 - a) täiendavad meetodid tagavad õhukvaliteedi hindamiseks küllaldase teabe piirtasemete või häiretasemete kohta, samuti nõuetekohase teabe üldsuse teavitamiseks;
 - b) loodavate proovivõtukohtade arv ja vahemaa teiste mõõtmismeetodite rakendamise kohtadeni on küllaldane, et teha asjassepuutuv saasteaine kindlaks vastavalt I lisa A jaos kindlaksmääratud andmekvaliteedi normidele, ning võimaldab saada I lisa B jaos ette nähtud kriteeriumidele vastavad hindamistulemused.

Teises taandes viidatud juhul võetakse õhukvaliteedi hindamisel piirtasemete suhtes arvesse modelleerimise ja/või indikaatormõõtmise tulemused.

4. Komisjon jälgib, et liikmesriigid rakendaksid proovivõtukohtade valimisega seotud kriteeriume, et hõlbustada nimetatud kriteeriumide ühtlustatud rakendamist kogu Euroopa Liidus.

Artikkel 8

Mõõtmise standardmeetodid

1. Liikmesriigid kasutavad VI lisa A ja C jaos sätestatud mõõtmise standardmeetodeid ja kriteeriumeid.

2. Muid mõõtmismeetodeid võib kasutada vastavalt VI lisa B jaos sätestatud tingimustele.

2. JAGU

Välisõhu kvaliteedi hindamine osooni suhtes

Artikkel 9

Hindamiskriteeriumid

1. Piirkondades ja linnastutes, kus osoonisisaldus on viimase viieaastase mõõteperioodi ükskõik millisel aastal ületanud VII lisa C jaos sätestatud pikaajalise eesmärgi, tuleb kasutada statsionaarset mõõtmist.
2. Kui osa viie aasta andmetest puudub, võivad liikmesriigid selleks, et kindlaks teha, kas lõikes 1 osutatud pikaajalised eesmärgid on viie aasta jooksul ületatud, ühendada andmed, mis on saadud oletatavatest kõrgeimat saastatuse taset iseloomustavatest kohtadest ühe ja sama aja lühematel mõõtmisperioodidel, ning heitkoguste andmekogudest ja modelleerimisest saadud andmed.

Artikkel 10

Proovivõtukohad

1. Välisõhus sisalduva osooni proovivõtukohtade paiknemine määratakse kindlaks vastavalt VIII lisas ette nähtud kriteeriumidele.
2. Statsionaarsete proovivõtukohtade väikseim arv osoonisisalduse pidevaks mõõtmiseks piirkondades või linnastutes, kus mõõtmised on õhukvaliteedi hindamise ainsaks teabeallikaks, ei tohi olla väiksem kui IX lisa A jaos määratud väikseim proovivõtukohtade arv.
3. Piirkondades ja linnastutes, kus lisaks statsionaarsete proovivõtukohtade mõõtmisandmetele on kättesaadav ka õhukvaliteedi modelleerimise ja/või indikaatormõõtmise abil saadud teave, võib IX lisa A jaos määratud proovivõtukohtade arvu vähendada järgmistel tingimustel:
 - a) täiendavad meetodid tagavad õhukvaliteedi hindamiseks piisava teabe sihtväärtuste, pikaajaliste eesmärkide, teavitamis- ja häiretasemete kohta;
 - b) loodavate proovivõtukohtade arv ja teiste mõõtmismeetodite rakendamise kohtade arv ja vahemaa on küllaldane, et teha osoonisisaldus kindlaks vastavalt I lisa A jaos määratud andmekvaliteedi normidele, ning võimaldab saada I lisa B jaos ette nähtud kriteeriumidele vastavad hindamistulemused;

- c) igas piirkonnas või linnastus on vähemalt üks proovivõtukoht kahe miljoni elaniku kohta või üks proovivõtukoht 50 000 km² kohta, olenevalt sellest, kummal juhul on proovivõtukohtade arv suurem, kuid mitte vähem kui üks proovivõtukoht igas piirkonnas või linnastus;

- d) lämmastikdioksiidi mõõdetakse kõigis ülejäänud proovivõtukohtades, välja arvatud VIII lisa A jaos osutatud maapiirkonna taustkontsentratsioonide mõõtejaamades.

Õhukvaliteedi hindamisel sihtväärtuste suhtes võetakse arvesse modelleerimise ja/või indikaatormõõtmise tulemused.

4. Lämmastikdioksiidi mõõdetakse vähemalt pooltes IX lisa A jaos ette nähtud osooni proovivõtukohtades. Seda mõõdetakse pidevalt, välja arvatud VIII lisa A jaos osutatud maapiirkonna taustkontsentratsioonide mõõtejaamades, kus võib kasutada muid mõõtemetodeid.

5. Neis piirkondades ja linnastutes, kus möödunud viieaastase mõõteperioodi igal aastal on tasemed pikaajaliste eesmärkide väärtustest väiksemad, määratakse statsionaarseteks mõõtmisteks ette nähtud proovivõtukohtade arv kindlaks IX lisa B jao kohaselt.

6. Iga liikmesriik tagab, et tema territooriumil seatakse sisse ja töötab vähemalt üks proovivõtukoht, mis annab andmeid X lisa loetletud osooni eellaste kontsentratsioonide kohta. Iga liikmesriik määrab X lisa sätestatud meetodeid ja eesmarke arvesse võttes mõõtejaamade arvu ja koha, kus mõõdetakse osooni eellaste sisaldust.

Artikkel 11

Mõõtmise standardmeetodid

1. Liikmesriigid kasutavad osooni mõõtmiseks VI lisa A jaos sätestatud standardmeetodit. Muid mõõtmismeetodeid võib kasutada vastavalt VI lisa B jaos sätestatud tingimustele.
2. Iga liikmesriik teatab komisjonile meetoditest, mida ta kasutab X lisa loetletud LOÜ proovide võtmiseks ja mõõtmiseks.

III PEATÜKK

VÄLISÕHU KVALITEEDI JUHTIMINE

Artikkel 12

Nõuded piirkondades, kus saasteainete tase on piirtasemetest madalam

Piirkondades ja linnastutes, kus vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi, PM₁₀-osakeste, PM_{2,5}-osakeste, plii, benseeni ja süsinikmonooksiidi tasemed välisõhus on madalamad vastavatest XI ja XIV lisa määratud piirtasemetest, hoiavad liikmesriigid nende saasteainete taseme piirtasemetest madalamana ning püüavad säilitada parima välisõhu kvaliteedi, mis on kooskõlas säästva arenguga.

Artikkel 13

Inimeste tervise kaitseks ette nähtud piirtasemed ja häiretasemed

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigis nende piirkondades ja linnastutes ei ületaks vääveldioksiidi, PM₁₀, plii ja süsinikmonooksiidi tasemed välisõhus XI lisa määratud piirtasemeid.

Lämmastikdioksiidi ja benseeni suhtes XI lisa määratud piirtasemeid ei tohi ületada alates selles lisa märgitud tähtpäevadest.

Nende nõuete järgimist hinnatakse kooskõlas III lisaga.

XI lisa sätestatud lubatud ületamismäära kohaldatakse vastavalt artikli 22 lõikele 3 ja artikli 23 lõikele 1.

2. Välisõhu vääveldioksiidi ja lämmastikdioksiidi sisalduse häiretasemed on sätestatud XII lisa A jaos.

Artikkel 14

Kriitilised tasemed

1. Liikmesriigid tagavad XIII lisa märgitud kriitiliste tasemete järgimise, mida hinnatakse kooskõlas III lisa A osaga.

2. Piirkondades ja linnastutes, kus statsionaarsed mõõtmised on õhukvaliteedi hindamise ainus teabeallikas, ei tohi proovivõtukohtade arv olla väiksem, kui V lisa C jaos määratud. Kui teavet saadakse indikaatormõõtmise või modelleerimise tulemusel, võib proovivõtukohtade arvu vähendada kuni 50 % võrra, kui asjaomaste saasteainete hinnangulist taset on võimalik määrata kooskõlas I lisa A jaos määratud andmekvaliteedinormidega.

Artikkel 15

Liikmesriigi eesmärk vähendada inimeste tervise kaitse eesmärgil kokkupuudet PM_{2,5}-osakestega

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, mis ei too kaasa ebaproportsionaalselt suuri kulutusi, et saavutada XIV lisa B jaos sätestatud liikmesriigi eesmärk vähendada kokkupuudet PM_{2,5}-osakestega selles lisa ette nähtud aastaks.

2. Liikmesriigid tagavad, et keskmise kokkupuute näitaja aastaks 2015, mis on kehtestatud vastavalt XIV lisa A jaole, ei ületa nimetatud lisa C jaos sätestatud kohustuslikult saavutatavat saastatuse taseme määra.

3. PM_{2,5}-osakestega keskmise kokkupuute näitajat hinnatakse XIV lisa A jao kohaselt.

4. Iga liikmesriik tagab, et PM_{2,5}-osakestega keskmise kokkupuute näitaja proovivõtukohtade paiknemine ja arv tagaksid elanikkonna üldise kokkupuute asjakohase kajastamise vastavalt III lisale. Proovivõtukohtade arv ei tohi olla väiksem, kui on määratud V lisa B jaos.

Artikkel 16

Inimeste tervise kaitseks ette nähtud PM_{2,5}-osakeste sihtväärtus ja piirtase

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, mis ei too kaasa ebaproportsionaalselt suuri kulutusi, tagamaks, et PM_{2,5}-osakeste sisaldus välisõhus ei ületa XIV lisa D jaos sätestatud sihtväärtust alates kõnealuses lisas märgitud tähtpäevast.

2. Liikmesriigid tagavad, et PM_{2,5}-osakeste sisaldus välisõhus ei ületa kõigis nende piirkondades ja linnastutes XIV lisa E jaos sätestatud piirtaset alates kõnealuses lisas märgitud tähtpäevast. Nende nõuete järgimist hinnatakse kooskõlas III lisaga.

3. XIV lisa E jaos sätestatud lubatud ületamismäära kohaldatakse vastavalt artikli 23 lõikele 1.

Artikkel 17

Nõuded piirkondades ja linnastutes, kus osoonitasemed ületavad sihtväärtuseid ja pikaajalisi eesmärgi

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, mis ei too kaasa ebaproportsionaalselt suuri kulutusi, et tagada sihtväärtuste ja pikaajaliste eesmärkide saavutamine.

2. Liikmesriigid tagavad, et piirkondade ja linnastute jaoks, kus sihtväärtus on ületatud, rakendatakse sihtväärtuse saavutamiseks alates käesoleva direktiivi VII lisa B jaos kindlaksmääratud kuupäevast vastavalt direktiivi 2001/81/EÜ artiklile 6 ette valmistatud programmi ning vajaduse korral õhukvaliteedi kava, välja arvatud juhul, kui sihtväärtus ei ole saavutatav ebaproportsionaalseid kulutusi põhjustavate meetmeteta.

3. Selliste piirkondade ja linnastute jaoks, kus osoonitasemed välisõhus on kõrgemad kui pikaajalised eesmärgid, kuid kindlaksmääratud sihtväärtustest madalamad või nendega võrdsed, töötavad liikmesriigid välja ja rakendavad seal majanduslikult tõhusaid meetmeid, et saavutada pikaajalised eesmärgid. Need meetmed peavad olema kooskõlas vähemalt kõigi lõikes 2 märgitud õhukvaliteedi kavade ja programmiga.

Artikkel 18

Nõuded piirkondades ja linnastutes, kus osoonitasemed vastavad pikaajalistele eesmärkidele

Liikmesriigid hoiavad osoonitasemed neis piirkondades ja linnastutes, kus osoonitasemed vastavad pikaajalistele eesmärkidele, vastavatest väärtustest madalamal tasemel ning säilitavad proportsionaalsete meetmete abil parima välisõhu kvaliteedi, mis on kooskõlas säästva arengu ning keskkonna- ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega, nii võrd kui sellised tegurid nagu osoonisaaste piiriülene laad ja ilmastikutingimused seda võimaldavad.

Artikkel 19

Teavitamis- või häiretaseme ületamise korral nõutavad meetmed

XII lisas määratletud teavitamistaseme või samas määratletud mis tahes häiretaseme ületamise korral võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed avalikkuse teavitamiseks raadio, televisiooni, ajakirjandusväljaannete või Interneti vahendusel.

Ajutiselt edastavad liikmesriigid komisjonile teabe saasteainete dokumenteeritud tasemete ning juhtumite kestuse kohta, mille jooksul ületati häire- või teavitamistaset.

Artikkel 20

Looduslikest allikatest pärit saasteained

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile antud aasta kohta loetelu piirkondadest ja linnastutest, kus antud saasteaine piirtaseme ületamine on seostatav looduslike allikatega. Liikmesriigid esitavad andmed saasteainete tasemete ja allikate kohta ning tõendid, mis näitavad, et ületamised on tingitud looduslikest allikatest.

2. Kui komisjoni on vastavalt lõikele 1 teavitatud looduslikest allikatest põhjustatud ületamisest, ei käsitata kõnealust ületamist ületamisena käesolevas direktiivis sätestatud tähenduses.

3. Komisjon avaldab suunised looduslikest allikatest tingitud ületamiste näitamiseks ja mahaarvamiseks hiljemalt 11. juunil 2010.

Artikkel 21

Talvise teede liivatamisega seotud ületamised

1. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata piirkonnad või linnastused, kus PM₁₀-osakeste piirtasemed ületatakse pärast talvist teede liivatamist välisõhku sattuvate PM₁₀-osakeste tõttu.

2. Liikmesriigid saadavad komisjonile selliste piirkondade või linnastute loetelud koos andmetega nendes esinevate PM₁₀-osakeste tasemete ja allikate kohta.

3. Teavitades komisjoni vastavalt artiklile 27, esitavad liikmesriigid ka vajaliku tõendmaterjali, mis näitab, et piirtasemete ületamine on tingitud sellistest õhku sattunud osakestest ja et saastetaseme vähendamiseks on võetud asjakohased meetmed.

4. Ilma et see piiraks artikli 20 kohaldamist, peavad liikmesriigid käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud piirkondade ja linnastute jaoks koostama artiklis 23 ette nähtud õhukvaliteedi kava ainult sel määral, mil ületamiste põhjuseks on muud PM₁₀-osakeste allikad kui talvine teede liivatamine.

5. Komisjon avaldab suunised pärast talvist teede liivatamist välisõhku sattuvate PM₁₀-osakestega seotud saasteainete kindlaksmääramiseks hiljemalt 11. juunil 2010.

Artikkel 22

Tähtaja pikendamine ja teatavate piirtasemete kohaldamise kohustusest lubatavad erandid

1. Kui antud piirkond või linnastu ei suuda saavutada lämmastikdioksiidi või benseeni piirtasemeid XI lisas määratud tähtpäevaks, võib liikmesriik neid tähtaegu kõnealuse piirkonna või linnastu osas maksimaalselt viie aasta võrra pikendada tingimusel, et selle piirkonna või linnastu kohta, mille suhtes pikendamist kohaldataks, koostatakse vastavalt artiklile 23 õhukvaliteedi kava; sellist õhukvaliteedi kava täiendatakse XV lisa B jaos märgitud teabega asjaomaste saasteainete kohta ning see näitab, kuidas piirtasemetest kinnipidamine enne uue tähtaja lõppu saavutatakse.

2. Kui teatud piirkonnas või linnastus osutub XI lisas sätestatud PM₁₀-osakeste piirtaseme saavutamine siiski raskeks kohaspetsiifiliste levimisomaduste, ebasoodsate ilmastikutingimuste või piiriülese saasteleviku tõttu, vabastatakse liikmesriik nende piirtasemete rakendamise kohustusest kuni 11. juunini 2011, kui lõikes 1 sätestatud kohustused on täidetud ja kui nimetatud liikmesriik näitab, et ülalnimetatud tähtpäevadest kinnipidamiseks on riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil võetud kõik asjakohased meetmed.

3. Kui liikmesriik kohaldab lõiget 1 või 2, peab ta tagama, et saasteainete piirtaset ei ületata rohkem kui XI lisas iga saasteaine puhul kindlaks määratud maksimaalse lubatud ületamismäära võrra.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile oma seisukoha selles, kus on võimalik kohaldada lõiget 1 või 2, ning edastavad lõikes 1 viidatud õhukvaliteedi kava koos kogu olulise teabega, mida komisjonil on vaja, et hinnata, kas kõik asjakohased tingimused on täidetud. Oma hinnangus võtab komisjon arvesse liikmesriikide võetud meetmete hinnangulist mõju välisõhu kvaliteedile liikmesriikides nüüd ja tulevikus ning kehtivate ja komisjoni ettepanekul kavandatavate ühenduse meetmete hinnangulist mõju välisõhu kvaliteedile.

Kui komisjon ei ole esitanud vastuväiteid üheksa kuu jooksul alates kõnealuse teabe saamisest, loetakse asjakohased tingimused lõike 1 või 2 rakendamiseks täidetuks.

Kui esitatakse vastuväiteid, võib komisjon liikmesriikidelt nõuda õhukvaliteedi kavade kohandamist või uute õhukvaliteedi kavade esitamist.

IV PEATÜKK

KAVAD

Artikkel 23

Õhukvaliteedi kavad

1. Kui teatud piirkondades või linnastutes saasteainete tase välisõhus ületab mõnda piirtaset või sihtväärtust või mõnda asjakohast lubatud ületamismäära, peavad liikmesriigid tagama, et nende piirkondade ja linnastute jaoks on koostatud õhukvaliteedi kavad vastavate XI ja XIV lisas sätestatud piirtaseme või sihtväärtuse saavutamiseks.

Juhul kui ületatakse piirtasemeid, mille saavutamise tähtpäev on juba möödunud, esitatakse õhukvaliteedi kavades asjakohased meetmed, nii et saavutamata jätmise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks. Õhukvaliteedi kavadesse võidakse kaasata ka erimeetmed, mille eesmärk on kaitsta elanikkonna tundlikke rühmi, sealhulgas lapsi.

Kõnealused õhukvaliteedi kavad peavad sisaldama vähemalt XV lisa A jaos loetletud teavet ja võivad sisaldada artikli 24 kohaseid meetmeid. Kõnealused kavad tuleb edastada komisjonile viivitamata, kuid mitte hiljem kui kaks aastat pärast selle aasta lõppu, millal ületamist esimest korda täheldati.

Kui õhukvaliteedi kavad tuleb koostada ja rakendada mitme erineva saasteaine kohta, koostavad ja rakendavad liikmesriigid võimaluse korral kõiki asjaomaseid saasteaineid hõlmavad ühtsed õhukvaliteedi kavad.

2. Liikmesriigid tagavad võimaluste piires vastavuse muude direktiivi 2001/80/EÜ, direktiivi 2001/81/EÜ või direktiivi 2002/49/EÜ raames nõutavate kavadega, et saavutada asjakohased keskkonnanäesmärgid.

Artikkel 24

Lühiajalised tegevuskavad

1. Kui teatud piirkonnas või linnastus on oht, et saasteainete tase ületab XII lisas sätestatud üht või enam hääretaset, koostavad liikmesriigid tegevuskavad konkreetsete meetmete kohta, mis tuleb lühikese aja jooksul võtta sellise ületamise ohu vähendamiseks ja selle kestuse lühendamiseks. Juhul kui oht esineb ühe või enama lisades VII, XI ja XIV toodud piirtaseme või sihtväärtuse puhul, võivad liikmesriigid vajaduse korral koostada sellised lühiajalised tegevuskavad.

Kui on oht, et ületatakse XII lisa B jaos määratletud osooni häiretase, koostavad liikmesriigid geograafiliste, ilmastiku- ja majandustingimuste põhjal ise lühiajalised tegevuskavad, kui nende arvates on olemas märkimisväärsed võimalused sellisest ületamisest tuleneva ohu, selle kestuse või raskuse vähendamiseks. Sellise lühiajalise tegevuskava koostamisel võtavad liikmesriigid arvesse otsust 2004/279/EÜ.

2. Olenevalt üksikjuhtumist võib lõikes 1 viidatud lühiajalistes tegevuskavades ette näha tõhusaid meetmeid, et kontrollida ja vajaduse korral peatada teatavaid toiminguid, mis viivad vastavate piirtasemete või sihtväärtuse või häiretaseme ületamisele. Kõnealused tegevuskavad võivad sisaldada ka meetmeid mootorsõidukiliikluse, ehitustööde, kai ääres seisvate laevade ja tööstuslike seadmete või toodete kasutamise ning kodus kasutatavate kütteseadmete suhtes. Nende kavade raames võib kaaluda ka konkreetseid meetmeid elanikkonna tundlike rühmade, sealhulgas laste kaitsmiseks.

3. Kui liikmesriigid on koostanud lühiajalise tegevuskava, teevad nad oma teostatavusuuringute tulemused ja lühiajaliste tegevuskavade sisu ning nende rakendamise seotud teabe kättesaadavaks asjaomastele organisatsioonidele, näiteks keskkonna- ja tarbijaorganisatsioonid, elanikkonna tundlike rühmade huve esindavad organisatsioonid, muud asjakohased tervishoiuasutused ja asjakohased tööstusliidud.

4. Esimest korda enne 11. juunit 2010 ja pärast seda korrapärase ajavahemike järel avaldab komisjon näiteid lühiajaliste tegevuskavade koostamise parima tava kohta, sealhulgas näited heade tavade kohta elanikkonna tundlike rühmade, sealhulgas laste kaitsmisel.

Artikkel 25

Piiriülene õhusaaste

1. Kui häiretase, piirtase, sihtväärtus ja mõni asjaomane lubatud ületamismäär või pikaajaline eesmärk ületatakse saasteainete või nende eellaste olulise piiriülese leviku tõttu, siis teeb asjaomane liikmesriik vajaduse korral koostööd selliste ühiste tegevuskavade koostamisel nagu artiklile 23 vastavad ühised või ühiselt koordineeritavad õhukvaliteedi kavad, et kõrvaldada sellised ületamised asjakohaste, kuid proportsionaalsete meetmete abil.

2. Komisjon kutsutakse osalema ja abistama lõikes 1 viidatud igasuguses koostöös. Vajaduse korral otsustab komisjon direktiivi 2001/81/EÜ ning eriti selle artikli 9 alusel koostatud aruandeid arvesse võttes, kas piiriülest osoonisaastet tekitavate osooni eellaste heitkoguste vähendamiseks on vaja võtta täiendavaid meetmeid ühenduse tasandil.

3. Liikmesriigid koostavad ja rakendavad vajaduse korral teiste liikmesriikide naaberalasid hõlmavad ühised lühiajalised tegevuskavad vastavalt artiklile 24. Liikmesriigid tagavad, et teiste liikmesriikide naaberalad, mille kohta on välja töötatud lühiajalised tegevuskavad, saavad kätte kogu asjakohase teabe.

4. Kui teavitamis- või häiretase ületatakse riigipiiri lähedal asuval aladel või linnastutes, siis tuleb sellest võimalikult kiiresti teatada asjaomaste naaberliikmesriikide pädevatele asutustele. See teave tehakse kättesaadavaks ka üldsusele.

5. Lõigetes 1 ja 3 sätestatud kavade koostamisel ning avalikkuse teavitamisel lõike 4 kohaselt püüavad liikmesriigid vajaduse korral teha koostööd kolmandate riikidega ja eriti kandidaatriikidega.

V PEATÜKK

TEAVE JA ARUANDLUS

Artikkel 26

Avalik teave

1. Liikmesriigid tagavad, et nii avalikkus kui ka keskkonna- ja tarbijaorganisatsioonid ning elanikkonna tundlike rühmade huve esindavad organisatsioonid, muud asjakohased tervishoiuasutused ja asjakohased tööstusliidud saaksid piisavat ja õigeaegset teavet järgmisest:

- a) välisõhu kvaliteedi kohta vastavalt XVI lisale;
- b) artikli 22 lõikes 1 viidatud pikendamisotsusest;
- c) artikli 22 lõikest 2 tulenevatest eranditest;
- d) artikli 22 lõikes 1 ja artiklis 23 ette nähtud õhukvaliteedi kavade ja artikli 17 lõikes 2 viidatud programmidest.

Teave tehakse tasuta kättesaadavaks kergesti ligipääsetava meedia kaudu, sealhulgas Interneti või muude asjakohaste telekommunikatsioonivahendite kaudu ning võttes arvesse direktiivi 2007/2/EÜ sätteid.

2. Liikmesriigid teevad avalikkusele kättesaadavaks aastaaruanded kõigi käesoleva direktiiviga hõlmatud saasteainete kohta.

Nendes aruannetes võetakse kokku piirtasemeid ületavad tase- med, sihtväärtused, pikaajalised eesmärgid, teavitamistase ja häiretase asjakohaste keskmistamisaegade jooksul. Kõnealuse teabe peab kaasnema kokkuvõttev hinnang nendest ületamis- test tuleneva mõju kohta. Vajaduse korral võivad aruannetes olla ka metsa kaitsega seotud täiendav teave ja hinnangud ning teave muude saasteainete kohta, mille järelevalve on määratletud käes- oleva direktiivi sätetega, muu hulgas näiteks X lisa B jaos loetle- tud osooni eellased.

3. Liikmesriigid teavitavad üldsust, milline pädev asutus või or- gan on määratud artiklis 3 nimetatud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 27

Teabe ja aruannete edastamine

1. Liikmesriigid tagavad, et välisõhu kvaliteeti puudutav teave tehakse komisjonile kättesaadavaks artikli 28 lõikes 2 osutatud ra- kendusmeetmetega nõutud tähtpäevaks.

2. Selline teave piirtasemet, kriitiliste tasemet ja sihtväärtuste saavutamise järgimise hindamiseks tehakse komisjonile teatavaks hiljemalt üheksa kuud pärast iga aasta lõppu ja see hõlmab igal juhul:

- a) kõnealusel aastal artikli 4 kohaselt määratud piirkondade ja linnastute loetelus ja piiritlemisel tehtud muudatusi;
- b) selliste piirkondade ja linnastute loetelu, kus ühe või mitme saasteaine tase on kõrgem piirtasemetest ja lubatud ületamismäärast, kui see on asjakohane, või kõrgem sihtväärtustest või kriitilistest tasemetest; ning kõigi nende piirkondade ja linnastute puhul:
 - i) hinnatud tasemeid ning vajaduse korral kuupäevi ja ajavahemikke, millal selliseid tasemeid täheldati;
 - ii) vajaduse korral looduslikest allikatest pärit saasteainete ja pärast talvist teede liivatamist välisõhku sattuvate saasteainete ning artiklite 20 ja 21 kohaselt komisjonile deklareeritud saasteainete taseme hinnangut.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse alates teise kalendriaasta algusest pärast artikli 28 lõikes 2 osutatud rakendusmeetmete jõustumist kogutud teabe suhtes.

Artikkel 28

Rakendusmeetmed

1. Meetmed, mis on kavandatud muutma käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, nimelt I–VI, VIII–X ja XV lisa, võetakse vastu vastavalt artikli 29 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kõnealused muutmised ei tohi siiski otse ega kaudselt põhjustada muudatusi:

- a) piirtasemetes, saasteainetega kokkupuute vähendamise eesmärkides, kriitilistes tasemetes, sihttasemetes, häire- või teavitamistasemetes ega VII lisas ja XI–XIV lisas määratletud pikaajalistes eesmärkides;
- b) punktis a nimetatud parameetrite kohaldamise kuupäevades.

2. Komisjon määrab vastavalt artikli 29 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele, millise lisateabe peavad liikmesriigid artikli 27 kohaselt kättesaadavaks tegema ning millise tähtja jooksul selline teave tuleb edastada.

Komisjon määrab samuti kindlaks aruannetes esitatavate andmete ühtlustamise ning vastastikuse informatsiooni- ja andmevahetuse viisid liikmesriikide välisõhu saastust mõõtvate vaatlusvõrkude ja üksikute jaamade vahel vastavalt artikli 29 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

3. Komisjon koostab suunised ühiste mõõtejaamade rajamise lepingute sõlmimiseks vastavalt artikli 6 lõikele 5.

4. Komisjon koostab suunised VI lisa B jaos osutatud võrdväärsuse tutvustamiseks.

VI PEATÜKK

KOMITEE, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 29

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee, mida nimetatakse välisõhu kvaliteedi komiteeks.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 30

Sanksioonid

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad sanktsioonide kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sätestatud sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 31

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Direktiivid 96/62/EÜ, 1999/30/EÜ, 2000/69/EÜ ja 2002/3/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 11. juunist 2010, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud kõnealuste direktiivide ülevõtmise ja kohaldamise tähtaegadega.

Siiski kohaldatakse alates 11. juunist 2008 järgmisi sätteid:

a) direktiivi 96/62/EÜ artikli 12 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 11 järgse teabe edastamise üksikasjalik kord võetakse vastu lõikes 3 sätestatud korras;”

b) direktiivist 1999/30/EÜ jäetakse välja artikli 7 lõige 7, VIII lisa I punkti joonealune märkus 1 ja IX lisa VI punkt;

c) direktiivist 2000/69/EÜ jäetakse välja artikli 5 lõige 7 ja VII lisa III punkt;

d) direktiivist 2002/3/EÜ jäetakse välja artikli 9 lõige 5 ja VIII lisa II punkt.

2. Olenemata lõike 1 esimesest lõigust jäävad kehtima järgmised artiklid:

- a) direktiivi 96/62/EÜ artikkel 5 kuni 31. detsembrini 2010;
- b) direktiivi 96/62/EÜ artikli 11 lõige 1 ning direktiivi 2002/3/EÜ artikli 10 lõiked 1, 2 ja 3 kuni käesoleva direktiivi artikli 28 lõikes 2 osutatud rakendusmeetmete jõustumisele järgneva teise kalendriaasta lõpuni;
- c) direktiivi 1999/30/EÜ artikli 9 lõiked 3 ja 4 kuni 31. detsembrini 2009.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile ja tuleks lugeda vastavalt XVII lisa vastavustabelile.

4. Otsus 97/101/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates käesoleva direktiivi artikli 28 lõikes 2 osutatud rakendusmeetmete jõustumisele järgneva teise kalendriaasta lõpust.

Otsuse 97/101/EÜ artikli 7 kolmas, neljas ja viies taane jäetakse siiski välja alates 11. juunist 2008.

Artikkel 32

Läbivaatamine

1. Komisjon vaatab 2013. aastal läbi PM_{2,5}-osakeste ja vajaduse korral muude saasteainetega seotud sätted ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohase ettepaneku.

PM_{2,5}-osakeste puhul on läbivaatamise eesmärgiks kehtestada õiguslikult siduv liikmesriigi kokkupuute vähendamise kohustus, mis asendab artiklis 15 sätestatud liikmesriikide kokkupuute vähendamise eesmärgi, ja vaadata läbi kohustuslikult saavutatav saastatuse taseme määr, võttes muu hulgas arvesse järgmisi aspekte:

- kõige uuem teaduslik teave WHO-lt ja teistelt asjaomastelt organisatsioonidelt;
- õhukvaliteedi olukord ja vähendamise potentsiaal liikmesriikides;
- direktiivi 2001/81/EÜ läbivaatamine;
- edusammud õhusaasteainete vähendamiseks võetud ühenduse meetmete rakendamisel.

2. Komisjon võtab ambitsioonikama PM_{2,5} piirväärtuse vastu võtmisel arvesse selle teostatavust, vaatab läbi PM_{2,5} teise järgu soovitusliku piirtaseme ning võtab seisukoha nimetatud taseme kinnitamise või muutmise osas.

3. Läbivaatamise raames koostab komisjon ühtlasi aruande PM₁₀- ja PM_{2,5}-osakeste jälgimisel saadud kogemuste ja jälgimise vajaduse kohta, võttes arvesse tehnilisi edusamme automaatsete mõõtmistehnikate osas. Vajaduse korral tehakse ettepanek PM₁₀- ja PM_{2,5}-osakeste mõõtmise uute standardmeetodite kohta.

Artikkel 33

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 11. juuniks 2010. Nad edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid tagavad siiski, et kooskõlas V lisa B jaoga oleks loodud keskmise kokkupuute näitaja arvutamiseks piisav arv PM_{2,5}-osakeste linnakeskkonna taustapiirkondade mõõtejaamasid hiljemalt 1. jaanuariks 2009, et täita XIV lisa A jaos esitatud ajakava ja tingimusi.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 34

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 35

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 21. mai 2008

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
J. LENARČIČ

I LISA

ANDMETE KVALITEEDIEESMÄRGID

A. Andmete kvaliteedieesmärgid välisõhu kvaliteedi hindamisel

	Vääveldioksiid, lämmastikdioksiid ja lämmastikoksiidid ning süsinikmonooksiid	Benseen	Tahked osakesed (PM ₁₀ /PM _{2,5}) ja plii	Osoon ja sellega seotud NO ja NO ₂
Statsionaarsed mõõtmised ⁽¹⁾				
Määramatus	15 %	25 %	25 %	15 %
Vähim andmete registreerimisaaja määr	90 %	90 %	90 %	90 % talvel 75 % suvel
Vähim vaatlusaja määr:				
— linna taust ja liiklus	—	35 % ⁽²⁾	—	—
— tööstusettevõtted	—	90 %	—	—
Orienteerivad mõõtmised				
Määramatus	25 %	30 %	50 %	30 %
Vähim andmete registreerimisaaja määr	90 %	90 %	90 %	90 %
Vähim vaatlusaja määr	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % suvel
Mudelarvutuste määramatus:				
Ühe tunni keskvaartused	50 %	—	—	50 %
Kaheksa tunni keskvaartused	50 %	—	—	50 %
Päeva keskvaartused	50 %	—	määramata	—
Aasta keskvaartused	30 %	50 %	50 %	—
Objektiivne hindamine				
Määramatus	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Benseeni, plii ja tahkete osakeste puhul võivad liikmesriigid kasutada pidevate mõõtmiste asemel pistelisi mõõtmisi, kui nad suudavad komisjonile tõendada, et määramatus koos pistelisest proovivõtmisest tuleneva määramatusega vastab 25-protsendilise kvaliteedieesmärgile ja vaatlusaja määr jääb suuremaks kui orienteerivate mõõtmiste jaoks ette nähtud vähim vaatlusaja määr. Pisteliste proovide võtmine peab olema ühtlaselt jaotatud üle kogu aasta, et vältida tulemuste moonutamist. Pistelisest proovivõtmisest tulenev määramatus arvutatakse meetodiga, mis on esitatud dokumendis ISO 11222 (2002) „Air Quality — Determination of the Uncertainty of the Time Average of Air Quality Measurements”. Kui PM₁₀-osakeste piirtaseme nõudeid hinnatakse pisteliste mõõtmiste alusel, tuleks ületamiste arvu asemel, kuivõrd seda mõjutavad oluliselt vaatlusandmed, hinnata 90,4 protsentiili (mis peab olema väiksem kui 50 µg/m³ või sellega võrdne).

⁽²⁾ Jaotatud üle kogu aasta, et tulemus esindaks eri ilma- ja liiklusalust.

⁽³⁾ Mõõtmised ühel juhuslikult valitud päeval nädalas (pisteline kontroll), mis on ühtlaselt jaotatud üle kogu aasta, või kaheksal nädalal, mis on ühtlaselt jaotatud üle kogu aasta.

⁽⁴⁾ Üks pisteline kontrollmõõtmine nädalas, mis on ühtlaselt jaotatud üle kogu aasta, või mõõtmised kaheksal nädalal, mis on ühtlaselt jaotatud üle kogu aasta.

Hindamismeetodite määramatust (95-protsendilise usaldusnivoo juures) hinnatakse Euroopa Standardikomitee (CENi) „Mõõtmisvigade väljendamine juhendi” (*Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement*, ENV 13005–1999) põhimõtete, standardi ISO 5725:1994 meetodika ja CENi ettekandes „Air Quality — Approach to Uncertainty Estimation for Ambient Air Reference Measurement Methods” (CR 14377:2002E) esitatud juhendite kohaselt. Ülaltoodud tabelis on esitatud üksikmõõtmiste määramatuse protsendid, keskmistatuna vaadeldavate ajavahemike kaupa usaldusvahemikuga 95 % piirtaseme (või osooni puhul sihtväärtuse) suhtes. Statsionaarsete mõõtmiste määramatust käsitletakse rakendatavana asjaomase piirtaseme (või osooni puhul sihtväärtuse) ümbruses.

Mudelarvutuste määramatust defineeritakse mõõdetava ja arvutatud kontsentratsioonitaseme suurima võimaliku kõrvalekaldena arvutatud kontsentratsioonitasemest 90 % vaatluspunktide puhul antud piirtaseme (või osooni puhul sihtväärtuse) juures kõnealuse ajavahemiku jooksul, arvestamata kõrvalekallete täpset aega. Mudelarvutuste määramatust käsitletakse rakendatavana asjaomase piirtaseme (või osooni puhul sihtväärtuse) ümbruses. Statsionaarsed mõõtmised, mis tuleb valida võrdlemiseks mudelarvutuste tulemustega, peavad olema mudeli hõlmatud skaala suhtes esinduslikud.

Objektiivse hindamise määramatust defineeritakse mõõdetava kontsentratsioonitaseme suurima võimaliku kõrvalekaldena arvutatud kontsentratsioonitasemest 90 % vaatluspunktide puhul antud piirtaseme juures kõnealuse ajavahemiku jooksul, arvestamata kõrvalekallete täpset aega.

Vähima andmete registreerimisaja määra ja vähima vaatlusaja määra nõuded ei sisalda aparatuuri korralisele kaliibrimisele ja hooldusele kulutatud aega.

B. Õhukvaliteedi hindamise tulemused

Piirkondade ja linnastute puhul, kus õhukvaliteedi hindamiseks kasutatakse peale mõõtmiste ka muid andmeallikaid või saadakse kogu teave neist andmeallikaist, koondatakse hindamistulemuste kokkuvõttesse järgmine teave:

- hindamistoimingute kirjeldus;
- kasutatud erimeetodid ja viited nende meetodite kirjeldustele;
- andme- ja teabeallikad;
- tulemuste ja nende määramatuse kirjeldus ja eeskätt linnastu piirkonna ulatus või, kui see on asjakohane, teeosa pikkus, kus saasteainete kontsentratsioon ületab piirtaset, sihtväärtust või pikaajalist eesmärki koos lubatava ületamismääraga, ja iga sellise ala ulatus, mille piires saasteainete kontsentratsioon ületab ülemist või alumist hindamisiiri;
- inimeste tervise kaitseks ette nähtud mis tahes piirtaset ületava saastusega kokku puutuda võivate elanike arv.

C. Välisõhukvaliteedi hindamise kvaliteedi tagamine: andmete valideerimine

1. Mõõtmiste korrektsuse tagamiseks ja A jaos esitatud kvaliteediesmärkide saavutamiseks peavad asjaomased artiklis 3 määratud pädevad asutused ja organid tagama, et:
 - kõik artiklite 6 ja 9 alusel välisõhu kvaliteedi hindamiseks tehtud mõõtmised on jälgitavad vastavalt standardi ISO/IEC 17025:2005 jaos 5.6.2.2 toodud nõuetele;
 - üksikutes mõõtmisjaamades ja nende võrke haldavates asutustes oleks sisse seatud kvaliteeditagamise ja -kontrolli süsteem, millega nähakse ette korralised hooldustööd mõõteseadmete täpsuse tagamiseks;
 - andmete kogumise ja esitamise kohta oleks sisse seatud kvaliteeditagamise ja -kontrolli süsteem ja et selle ülesande saanud asutused osaleksid aktiivselt sellekohastes ühenduse kvaliteeditagamise programmides;
 - riikide laboratooriumid, kui nad on nimetatud artikli 3 alusel määratud asjaomaseks pädevaks asutuseks või organiks ja osalevad käesoleva direktiiviga hõlmatud saasteainete ühenduse võrdlusmääramistes, oleksid 2010. aastaks EN/ISO 17025 nõuete kohaselt VI lisas viidatud standardmeetodite suhtes akrediteeritud. Need laboratooriumid osalevad komisjoni organiseeritavate üleeuroopaliste kvaliteeditagamise programmide koordineerimises oma liikmesriigi territooriumil ja nad koordineerivad oma riigi tasandil standardmeetodite sobivat kasutamist ja muude meetodite samaväärsuse tõendamist.
2. Kõik artikli 27 kohaselt edastatud andmed loetakse valideerituks, välja arvatud juhul, kui neile on lisatud märke nende ajutisuse kohta.

II LISA

Nõuete kehtestamine vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀ ja PM_{2,5}), plii, benseeni ja süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni määramiseks piirkonna või linnastu õhus

A. Ülemised ja alumised hindamispäärid

Rakendatakse järgmisi ülemisi ja alumisi hindamispääre:

1. Vääveldioksiid

	Inimese tervise kaitse	Taimestiku kaitse
Ülemine hindamispääri	60 % 24 tunni piirtasemest (75 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui kolmel korral kalendriaasta jooksul)	60 % talvisest kriitilisest tasemest (12 µg/m ³)
Alumine hindamispääri	40 % 24 tunni piirtasemest (50 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui kolmel korral kalendriaasta jooksul)	40 % talvisest kriitilisest tasemest (8 µg/m ³)

2. Lämmastikdioksiid ja lämmastikoksiidid

	Ühe tunni piirtase inimese tervise kaitseks (NO ₂)	Aasta piirtase inimese tervise kaitseks (NO ₂)	Aasta kriitiline tase taimestiku ja ökosüsteemide kaitseks (NO _x)
Ülemine hindamispääri	70 % piirtasemest (140 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 18 korral kalendriaasta jooksul)	80 % piirtasemest (32 µg/m ³)	80 % kriitilisest tasemest (24 µg/m ³)
Alumine hindamispääri	50 % piirtasemest (100 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 18 korral kalendriaasta jooksul)	65 % piirtasemest (26 µg/m ³)	65 % kriitilisest tasemest (19,5 µg/m ³)

3. Tahked osakesed (PM₁₀/PM_{2,5})

	PM ₁₀ 24 tunni keskvaartus	PM ₁₀ aasta keskvaartus	PM _{2,5} aasta keskvaartus ⁽¹⁾
Ülemine hindamispääri	70 % piirtasemest (35 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 35 korral kalendriaasta jooksul)	70 % piirtasemest (28 µg/m ³)	70 % piirtasemest (17 µg/m ³)
Alumine hindamispääri	50 % piirtasemest (25 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 35 korral kalendriaasta jooksul)	50 % piirtasemest (20 µg/m ³)	50 % piirtasemest (12 µg/m ³)

⁽¹⁾ PM_{2,5}-osakeste ülemist hindamispääri ja alumist hindamispääri ei kohaldata mõõtmiste puhul, mille eesmärk on hinnata inimeste tervise kaitseks ette nähtud PM_{2,5}-osakestega kokkupuute vähendamise eesmärgist kinnipidamist.

4. Plii

	Aasta keskvaartus
Ülemine hindamispääri	70 % piirtasemest (0,35 µg/m ³)
Alumine hindamispääri	50 % piirtasemest (0,25 µg/m ³)

5. *Benseen*

	Aasta keskväärtus
Ülemine hindamispää	70 % piirtasemest (3,5 µg/m ³)
Alumine hindamispää	40 % piirtasemest (2 µg/m ³)

6. *Süsinikmonooksiid*

	Kaheksa tunni keskväärtus
Ülemine hindamispää	70 % piirtasemest (7 mg/m ³)
Alumine hindamispää	50 % piirtasemest (5 mg/m ³)

B. **Ülemise ja alumise hindamispää ületamise kindlakstegemine**

Kui on piisavalt andmeid, tehakse ülemise ja alumise hindamispää ületamine kindlaks eelneva viie aasta kontsentratsioonide alusel. Hindamispää loetakse ületatuks, kui eelneva viie aasta jooksul on seda ületatud vähemalt kolmel eri aastal.

Kui andmeid on vähem kui viie aasta kohta, võivad liikmesriigid ülemise ja alumise hindamispää ületamise kindlakstegemiseks ühendada andmed, mis on saadud oletatavalt kõrgeimat saastetaset iseloomustavatest kohtadest ühe ja sama aasta lühematel mõõtmisperioodidel, ning heitkoguste andmekogudest ja mudelarvutustest saadud andmed.

III LISA

Välisõhu kvaliteedi hindamine ja proovivõtukohtade valimine vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀ ja PM_{2,5}), plii, benseeni ja süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni mõõtmiseks välisõhus**A. Üldsätted**

Välisõhu kvaliteeti hinnatakse kõikides piirkondades ja linnastutes vastavalt järgmistele kriteeriumitele:

1. Välisõhu kvaliteeti hinnatakse kõigis kohtades, välja arvatud kohtades, mis on loetletud lõikes 2, vastavalt B ja C jaos statsionaarseteks mõõtmiseks proovivõtukohtade paiknemise kohta kehtestatud kriteeriumitele. B ja C jaos kehtestatud põhimõtteid kohaldatakse seni, kuni need on asjakohased konkreetsete kohtade kindlaksmääramiseks, kus vastavate saasteainete kontsentratsioon on tehtud kindlaks välisõhu kvaliteedi hindamise käigus indikaatormõõtmise või modelleerimise abil.
2. Vastavust inimese tervise kaitse eesmärgil kehtestatud piirväärtustele ei hinnata järgmistes kohtades:
 - a) mis tahes koht, mis asub piirkonnas, kuhu avalikkusel puudub juurdepääs ja kus ei ole püsivat asustust;
 - b) vastavalt artikli 2 lõikele 1 tööstusettevõtete territooriumidel või tööstusrajatistes, mille suhtes kohaldatakse kõiki asjakohaseid töötervishoidu reguleerivaid õigusakte;
 - c) sõiduteed; ja teede suunavööndite vahelised alad, välja arvatud juhul, kui jalakäijatel on juurdepääs suunavööndite vahelisele alale.

B. Proovivõtukohtade valimise üldtingimused

1. Inimese tervise kaitse
 - a) Inimese tervise kaitse eesmärgil võetavate proovide võtmise kohad valitakse nii, et saada järgmisi andmeid:
 - andmeid nende alade kohta piirkondades ja linnastutes, mille elanikud võivad piirtasemele või piirtasemetele vastava keskmistamisaja suhtes olulise aja jooksul otse või kaudselt kokku puutuda kõrgeima saastetasemega,
 - andmeid, mis iseloomustavad elanike kokkupuudet saasteainetega piirkondade ja linnastute muudel aladel.
 - b) Proovivõtukohad tuleb üldiselt valida nii, et mõõtmised ei kajastaks väga väikest ala seadme vahetus naabruses, mis tähendab, et proovivõtukoht tuleb valida nii, et õhuproov iseloomustaks võimaluse korral õhukvaliteeti vähemalt 100 m pikkusel tänavalõigul liiklusega seotud proovivõtukohas ja alal mõõtmitega vähemalt 250 m × 250 m tööstusrajooni proovivõtukohas.
 - c) Linnakeskkonna taustapiirkondades valitakse proovivõtukoht nii, et mõõdetavat saastetaset mõjutaksid kõik tuulepealses küljes asuvad saasteallikad. Ükski saastetase ei tohiks olla domineeriv, kui tegemist ei ole suurele linnapiirkonnale iseloomuliku olukorraga. Sellised proovivõtukohad peaksid tavaliselt olema iseloomulikud vähemalt mitme ruutkilomeetri suurusele alale.
 - d) Maakeskkonna taustapiirkonna taseme hindamiseks ette nähtud proovid tuleb võtta sellistest kohtadest, kus neid ei mõjutaks läheduses (viie kilomeetri ulatuses) asuvad linnastud või tööstuspiirkonnad.
 - e) Tööstusallikatest pärineva saastuse määramisel peab vähemalt üks proovivõtukoht olema saasteallikast allatuult lähimas elamurajoonis. Kui taustkontsentratsioon ei ole teada, tuleb valida täiendav proovivõtukoht saasteainete kontsentratsiooni määramiseks õhus domineeriva tuulesuuna korral.
 - f) Proovivõtukohad peaksid võimaluse korral iseloomustama ka nende vahetust naabrusest kaugemal paiknevaid samalaadseid kohti.
 - g) Tuleks arvesse võtta ka vajadust paigutada proovivõtukohti saartele, kui see on vajalik inimeste tervise kaitseks.

2. Taimestiku ja ökosüsteemide kaitse

Taimestiku ja ökosüsteemide kaitse eesmärgil võetakse proove kohtadest, mis on rohkem kui 20 km kaugusel linnastutest või rohkem kui 5 km kaugusel muudest hoonestatud aladest, tööstusettevõtetest, maanteedest või suurematest teedest, mille liiklustihedus on suurem kui 50 000 sõidukit päevas, mis tähendab, et koht tuleb võimaluse korral valida nii, et õhuproov iseloomustaks õhukvaliteeti vähemalt 1 000 km² suurusel alal. Olenevalt geograafilistest tingimustest või võimalustest kaitsta eriti vastuvõtlikke piirkondi, võivad liikmesriigid ette näha proovivõtukohtade paiknemise ka väiksemate vahemaade tagant või selliselt, et need iseloomustaksid õhukvaliteeti väiksemal alal.

Tuleb arvesse võtta ka vajadust hinnata õhukvaliteeti saartel.

C. Proovivõtukohtade vahetu ümbrus

Võimaluse korral arvestatakse järgmist:

- proovivõtuotsiku lähedal ei tohi vähemalt 270 kaarekraadi ulatuses olla kohalikku õhuvoolu mõjutavaid takistusi (tavaliselt peab proovivõtuvahend olema hoonetest, rõdudest, puudest ja muudest takistustest mõne meetri kaugusel ja vähemalt 0,5 m kaugusel lähimast hoonest, kui proovivõtukoht on mõeldud õhukvaliteedi määramiseks hooneülemise joonel);
- üldiselt on proovivõtuotsiku kõrgus maapinnast 1,5 (hingamistsoon) kuni 4 meetrit. Mõnel juhul tuleb see paigutada kõrgemale (kuni 8 meetrit). Proovi võtmine kõrgemalt võib osutuda vajalikuks ka siis, kui proovivõtukoht iseloomustab suuremat ala;
- vältimaks välisõhuga segunemata saasteaine otsest sattumist proovi, tuleb proovivõtuotsik asetada saasteallika vahetust naabrusest eemale;
- analüsaatori väljavooluava peab paiknema nii, et seadme läbinud õhk ei satuks tagasi proovivõtuotsikusse;
- kõigi saasteainete mõõtmisel tuleb järgida, et liiklusega seotud proovivõtturid asuvad vähemalt 25 m kaugusel suuremate ristmikelt ja mitte kaugemal kui 10 m sõidutee servast.

Võib võtta arvesse veel järgmisi tegureid:

- segavad allikad;
- ohutus;
- juurdepääsetavus;
- elektri- ja telefoniühenduse olemasolu;
- koha nähtavus ümbruskonnast;
- elanike ja töötajate turvalisus;
- soov võtta eri saasteainete määramiseks proovid ühest kohast;
- planeerimisnõuded.

D. Koha valiku dokumenteerimine ja kontrollimine

Koha valik tuleb liigitamise etapil täielikult dokumenteerida näiteks ümbrusest eri ilmakaarte suunas võetud fotode ja üksikasjaliku kaardiga. Proovivõtukohti tuleb korrapäraselt kontrollida ja dokumentatsiooni uuendada tagamaks, et kohaliku kriteeriumid oleksid endiselt täidetud.

IV LISA

**MÕÕTMISED MAAKESKKONNA TAUSTAPIIRKONNA KONTSENTRATSIOONI MÄÄRAMISE KOHTADES
(KONTSENTRATSIOONIST SÕLTUMATA)****A. Eesmärgid**

Selliste mõõtmiste peamine eesmärk on saada tõesed andmed saasteainete taustkontsentratsiooni kohta. Selline teave on väga oluline saasteainete kõrgeenenud kontsentratsiooni hindamisel enam saastunud piirkondades (linnakeskkonna taustapiirkonnad, tööstuspiirkonnad, liikluspiirkonnad), saasteainete kauglevi võimaliku panuse hindamisel, saasteallikate liigitamisel ning konkreetsete saasteainete, nagu tahkete osakeste levi mõistmiseks. Lisaks on see vajalik seoses muudatutuste laialdasema kasutusega ka linnapiirkondades.

B. Ained

PM_{2,5}-osakeste kontsentratsiooni määramine peab hõlmama vähemalt kogu massikontsentratsiooni ja asjakohaste ühendite kontsentratsioonide määramist, et saada ettekujutus saaste keemilisest koostisest. Mõõdetakse vähemalt järgmiste keemiliste ühendite kontsentratsioonid.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	elementaarne süsinik
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	orgaaniline süsinik

C. Koha valik

Mõõtmised tuleb läbi viia III lisa A, B ja C jaos esitatud nõuete kohaselt eelkõige maakeskkonna taustapiirkonnas.

V LISA

Kriteeriumid statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseima arvu määramiseks vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀, PM_{2,5}), plii, benseeni ja süsinikmonoksiidi kontsentratsiooni mõõtmisel välisõhus

- A. Statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseim arv, et hinnata vastavust inimese tervise kaitseks ette nähtud piir-
tasemetele ja häiretasemetele piirkondades ja linnastutes, kus statsionaarsed mõõtmised on ainus teabeallikas

1. Hajusallikad

Piirkonna või linnastu rahvaarv (tuhanded)	Kui suurim kontsentratsioon ületab ülemist hin- damispiiri ⁽¹⁾		Kui suurimad kontsentratsioonid on alumise ja ülemise hindamispiiri vahel	
	Saasteained, välja arvatud PM	PM ⁽²⁾ (PM ₁₀ ja PM _{2,5} summa)	Saasteained, välja arvatud PM	PM ⁽²⁾ (PM ₁₀ ja PM _{2,5} summa)
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000 – 1 499	4	6	2	3
1 500 – 1 999	5	7	2	3
2 000 – 2 749	6	8	3	4
2 750 – 3 749	7	10	3	4
3 750 – 4 749	8	11	3	6
4 750 – 5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

⁽¹⁾ Lämmastikdioksiidi, tahkete osakeste, benseeni ja süsinikmonoksiidi puhul peab proovivõtukohtade hulgas olema vähemalt üks linnakeskkonna taustapiirkondi jälgiv ja üks liikluse mõju jälgiv jaam, tingimusel et see ei suurenda proovivõtukohtade arvu. Seoses nende saasteainetega ei tohi linnakeskkonna taustapiirkondi jälgivate ja liikluse mõju jälgivate A jao punkti 1 kohaselt nõutavate jaamade koguarvud liikmesriikides erineda üle kahe korra. Tuleb säilitada proovivõtukohtad, kus PM₁₀ piiraset on ületatud viimasel kolmel aastal, kui ei teki vajadust valida uus koht eriliste asjaolude, eelkõige ruumilise arengu tõttu.

⁽²⁾ Kui PM_{2,5} ja PM₁₀ osakesi mõõdetakse vastavalt artiklile 8 samas seirejaamas, loetakse need kaheks erinevaks proovivõtukohtaks. A jao punkti 1 kohaselt liikmesriigis nõutav PM_{2,5} ja PM₁₀ osakeste proovivõtukohtade koguarv ei tohi erineda üle kahe korra ja PM_{2,5} osakeste proovivõtukohtade arv linnastute ja linnakeskkonna taustapiirkondades peab vastama V lisa B jaos esitatud nõuetele.

2. Punktallikad

Statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade arvu arvutamisel saastetaseme hindamiseks punktallika naabruses võetakse arvesse heidete koguseid, eeldatavat välisõhu saaste jaotumist ja elanike võimalikku kokkupuutumist saasteainetega.

- B. Väikseim statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade arv, et hinnata, kas PM_{2,5}-osakestega kokkupuute vähendamisel inimeste tervise kaitse eesmärgil on saavutatud sihtväärtus

Selleks rajatakse üks proovivõtukoht miljoni elaniku kohta linnastutes ja linnapiirkondades elanike arvuga üle 100 000. Kõnealused proovivõtukohtad võivad kattuda A jaos sätestatutega.

- C. Väikseim statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade arv, et hinnata vastavust ökosüsteemide või taimestiku kaitseks ette nähtud kriitiliste tasemetele väljaspool linnastuid

Kui suurimad kontsentratsioonid ületavad ülemist hin- damispiiri	Kui suurimad kontsentratsioonid on alumise ja ülemise hindamispiiri vahel
1 jaam iga 20 000 km ² kohta	1 jaam iga 40 000 km ² kohta

Statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade arv saarte piirkonnas tuleb arvutada, võttes arvesse eeldatavat välisõhu saaste jaotumist ja taimestiku võimalikku kokkupuutumist sellega.

VI LISA

Standardmeetodid vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀ ja PM_{2,5}), plii, benseeni, süsinikmonooksiidi ja osooni kontsentratsiooni mõõtmiseks**A. Mõõtmise standardmeetodid****1. Vääveldioksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod**

Vääveldioksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN 14212:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence”.

2. Lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN 14211:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence”.

3. Plii proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Plii proovide võtmise standardmeetodit kirjeldatakse käesoleva lisa A jao punktis 4. Plii kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN14902:2005 „Standard method for measurement of Pb/Cd/As/Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter”.

4. PM₁₀-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

PM₁₀-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN 12341:1999 „Air Quality — Determination of the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter — Reference method and field test procedure to demonstrate reference equivalence of measurement methods”.

5. PM_{2,5}-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

PM_{2,5}-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN 14907:2005 „Standard gravimetric measurement method for the determination of the PM_{2,5} mass fraction of suspended particulate matter”.

6. Benseeni proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Benseeni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendi EN 14662:2005 „Ambient air quality — Standard method for measurement of benzene concentrations” osades 1, 2 ja 3.

7. Süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodit on kirjeldatud dokumendis EN 14626:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by nondispersive infrared spectroscopy”.

8. Osooni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Osooni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetodiks on meetod, mida on kirjeldatud dokumendis EN 14625:2005 „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry”.

B. Meetodite samaväärsuse tõendamine

1. Liikmesriik võib kasutada mis tahes muud meetodit, kui ta suudab näidata, et see annab A jaos nimetatud meetoditega samaväärsed tulemused ning tahkete osakeste korral mis tahes muud meetodit, mille kohta asjaomane liikmesriik suudab näidata, et see on kooskõlas standardmeetodiga. Viimasel juhul tuleb kõnealuse meetodi abil saadud tulemusi korrigeerida, et saada tulemused, mis on samaväärsed standardmeetodiga saadavate tulemustega.

2. Komisjon võib nõuda, et liikmesriigid koostaksid ja esitaksid ettekande meetodite samaväärsuse tõendamise kohta vastavalt punktile 1.
3. Punktis 2 osutatud ettekande vastuvõetavuse hindamisel viitab komisjon oma peatselt avaldatavatele suunistele meetodite samaväärsuse tõendamise kohta. Kui liikmesriigid kasutavad tulemuste lähendamiseks standardmeetodi abil saadavatele tulemustele parandustegureid, siis tuleb komisjoni suuniste alusel need kinnitada või neid parandada.
4. Liikmesriigid peaksid tagama, et võimaluse korral parandataks tagasiulatuvalt ka varasemaid mõõtmisandmeid, et andmeid oleks parem võrrelda.

C. Standardimine

Gaasiliste saasteainete puhul tuleb ruumala standardida standardruumalaks temperatuuril 293 K ja atmosfäärirõhul 101,3 kPa. Tahkete osakeste ja neis määratavate ainete (näiteks plii) puhul esitatakse proovi ruumala ümbritseva keskkonna tingimustel (temperatuur ja atmosfäärirõhk), mis esinesid mõõtmise kuupäeval.

D. Uute seadmete kasutuselevõtmine

Kõik käesoleva direktiivi rakendamiseks ostetavad uued seadmed peavad vastama standardmeetodile või samaväärsele meetodile 11. juuniks 2010.

Kõik statsionaarsetel mõõtmistel kasutatavad seadmed peavad vastama standardmeetodile või samaväärsele meetodile 11. juuniks 2013.

E. Andmete vastastikune tunnustamine

A jaos loetletud standardmeetodite tehnilistele nõuetele vastavuse näitamiseks seadme tüübikinnituse tegemisel tunnustavad artikli 3 kohaselt määratud pädevad asutused ja organid teises liikmesriigis EN ISO 17025 kohaselt selliste katsete tegemiseks akrediteeritud katselaborite poolt väljastatud katsearuandeid.

VII LISA

OSOONI SIHTVÄÄRTUSED JA PIKAAJALISED EESMÄRGID

A. Mõisted ja kriteeriumid

1. Mõisted

AOT40 (väljendatuna $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \cdot \text{h}$) — väärtust $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 miljardikku) ületavate tunnikontsentratsioonide ja $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ vahede summa teatava ajavahemiku kohta, kus summeerimisel arvestatakse üksnes neid tunnikontsentratsioonide väärtusi, mis mõõdetakse iga päev ajavahemikus 8.00–20.00 Kesk-Euroopa (CET) aja järgi.

2. Kriteeriumid

Andmete koondamisel ja statistiliste näitajate arvutamisel kasutatakse andmete valiidsuse kontrollimiseks järgmisi kriteeriume.

Näitaja	Valiidsete andmete nõutav osa
Ühe tunni keskvaartused	75 % (s.o 45 minutit)
Kaheksa tunni keskvaartused	75 % väärtustest (s.o 6 tundi)
Suurim 8-tunnise päeva keskvaartus, ar- vutatud libisevatest kaheksa tunni kesk- vaartustest	75 % libisevatest kaheksa tunni keskvaartustest (s.o 18 kaheksa tunni kesk- vaartust päevas)
AOT40	90 % ühe tunni väärtustest ajavahemikul, mida kasutati AOT40 väärtuse ar- vutamiseks ⁽¹⁾
Aasta keskvaartus	75 % suve (aprillist septembrini) ja 75 % talve (jaanuarist märtsini, oktoob- rist detsembrini) jaoks eraldi määratud ühe tunni väärtustest
Piirtasemete ületamiste ja suurimate vää- rtuste arv kuus	90 % päevastest suurimatest 8 tunni keskvaartustest (kuu kohta on 27 päe- vaväärtust) 90 % ühe tunni väärtustest, mis on mõõdetud ajavahemikus 8.00–20.00 Kesk-Euroopa aja järgi
Piirtasemete ületamiste ja suurimate vää- rtuste arv aastas	viis kuuest suvekuust (aprillist septembrini)

⁽¹⁾ Juhul kui kõik võimalikud mõõteandmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse AOT40 väärtuste arvutamisel järgmist valemit:

$$\text{AOT40}_{\text{hinnang}} = \text{AOT40}_{\text{mõõdetud}} \times \frac{\text{võimalik tundide koguarv}^*}{\text{mõõdetud tunniväärtuste arv}}$$

^(*) Tundide arv AOT40 määramise kohase ajavahemiku jooksul (st taimkatte kaitsmise eesmärgi puhul ajavahemikus 8.00–20.00 Kesk-Euroopa aja järgi iga aasta 1. maist kuni 31. juulini ning metsade kaitsmise eesmärgi puhul iga aasta 1. aprillist kuni 30. septembrini).

B. Sihtväärtused

Eesmärk	Keskministamise ajavahemik	Sihtväärtus	Tähtpäev, milleks sihtväärtus tuleb saavutada ⁽¹⁾
Inimese tervise kaitse	Suurim päevane kaheksa tunni kesk- vaartus ⁽²⁾	Mitte ületada väärtust $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ rohkem kui 25 päeval kalendriaastas, keskmistatuna üle kolme aasta ⁽³⁾	1.1.2010
Taimestiku kaitse	Maist juulini	AOT40 (arvutatud ühe tunni väärtustest) $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$, keskmistatuna üle viie aasta ⁽³⁾	1.1.2010

⁽¹⁾ Vastavust sihtväärtustele hinnatakse sellest kuupäevast alates. See tähendab, et 2010. aasta on esimene aasta, mille andmeid kasutatakse vastavuse arvutamisel järgmise kolme või viie aasta jooksul, olenevalt vajadusest.

⁽²⁾ Maksimaalse päevase kaheksa tunni keskmise kontsentratsiooni määramiseks uuritakse libisevaid kaheksa tunni keskvaartusi, mis ar-
vutatakse ühe tunni andmete põhjal ning ajakohastatakse igas tunnis. Iga sel viisil arvutatud kaheksa tunni keskvaartus kehtib selle
päeva kohta, mil ajavahemik lõpeb, st iga päeva esimene arvestusperiood on ajavahemik eelmise päeva kella 17.00st kuni 01.00ni
kõnealusel päeval; iga päeva viimane arvestusperiood on ajavahemik kella 16.00st kuni kõnealuse päeva kella 24.00ni.

⁽³⁾ Kui kolme või viie aasta keskvaartusi ei saa määrata järjestikuste aastate täielike andmete alusel, on sihtväärtustest kinnipidamise kont-
rollimiseks vajalike aastaandmete väikseim vajalik hulk järgmine:

- sihtväärtus inimeste tervise kaitseks: ühe aasta kehtivad andmed;
- sihtväärtus taimestiku kaitseks: kolme aasta kehtivad andmed.

C. Pikaajalised eesmärgid

Eesmärk	Keskmistamise ajavahemik	Pikaajaline eesmärk	Pikaajalise eesmärgi saavutamise tähtaeg
Inimese tervise kaitse	Suurim päevane kaheksa tunni keskväär- tus kalendriaasta jooksul	120 µg/m ³	määratlemata
Taimestiku kaitse	Maist juulini	AOT40 (arvutatud ühe tunni väärtustest) 6 000 µg/m ³ · h	määratlemata

VIII LISA

Osooni kontsentratsiooni määramiseks ette nähtud proovivõtukohtade liigitamise ja paigutamise kriteeriumid

Statsionaarsete mõõtmiste puhul tuleb silmas pidada järgmist:

A. Proovivõtukohtade valimise üldtingimused

Mõõtejaama tüüp	Mõõtmise eesmärgid	Representatiivsus ⁽¹⁾	Proovivõtukohtade valimise üldkriteeriumid
Linn	Inimese tervise kaitse: hinnata linnaelanikkonna kokkupuutumist osooniga (suhteliselt suure elanikkonna tiheduse ja osooni kontsentratsiooni juures, mis iseloomustavad kogu elanikkonna kokkupuutumist osooniga)	Mõni km ²	Eemal kohalike saasteallikate (liiklus, bensiinjaam vms) mõjust; kohad, kus proove saab võtta hästi segunenud õhust; kohad, nagu elu- ja ärirajoonid, pargid (ent eemal puudest), laiad tänavad või väljakud, kus liiklust on väga vähe või see puudub, avatud alad haridus-, spordi- või puhkeasutuste juures.
Eeslinn	Inimese tervise ja taimestiku kaitse: hinnata elanikkonna ja taimestiku kokkupuutumist osooniga linnastu äärealal, kus esineb suurimaid osooni kontsentratsioone, millega elanikkond ja taimestik võivad otse või kaudselt kokku puutuda	Mõnikümend km ²	Teatud kaugusel suurimate heidete alast, soodsaimal osoonitekke ajal valitsevaid tuulesuundi arvestades sellest allatuult; kohad linnastu äärealal, kus elanikkond, tundlikud põllukultuurid või ökosüsteemid puutuvad kokku suurte osooni kontsentratsioonidega; võimaluse korral peaks osa eeslinna proovivõtukohti olema suurima heidete ala suhtes ka pealttuult, et määrata osooni taustkontsentratsiooni selles piirkonnas.
Maapiirkond	Inimese tervise ja taimestiku kaitse: hinnata elanikkonna, põllukultuuride ja ökosüsteemide kokkupuutumist allpiirkonnale iseloomulike osooni kontsentratsioonidega.	Allpiirkonna tasand (mõnisada km ²)	Proovivõtukohtad võib rajada väikeasulatesse või looduslike ökosüsteemide, metsa või põllukultuuridega aladele; iseloomustab osooni taset eemal vahetute kohaliku saasteallikate (tööstusettevõtted, teed) mõju piirkonnast; avatud kohtades, kuid mitte kõrgel mäetipu otsas.
Maakeskkonna taustapiirkond	Taimestiku ja inimese tervise kaitse: hinnata põllukultuuride ja ökosüsteemide ja ka elanike kokkupuutumist piirkonnale iseloomulike osooni kontsentratsioonidega	Piirkonna, riigi, maailmajao tasandid (1 000 kuni 10 000 km ²)	Jaam asub piirkonnas, kus rahvastikutihedus on väike, näiteks looduslike ökosüsteemide või metsa kaetud alal, mis asub vähemalt 20 km kaugusel linna- ja tööstus- ning kohalike heidete piirkondadest; vältida asukohti, kus võib esineda maapinnalähedasi temperatuurinversioone, ning kõrgeid mäetippe; ei soovitata rannikualasid, kus esinevad tugevad ööpäevarütmiga kohaliku iseloomuga tuuletsüklid.

⁽¹⁾ Proovivõtukohtad peaksid võimaluse korral olema iseloomulikud ka nende vahetust naabrusest kaugemal paiknevatele sarnastele kohtadele.

Vajaduse korral kooskõlastatakse maapiirkonna ja maakeskkonna taustapiirkonna taustkontsentratsiooni mõõtejaamade seireõuded nende seireõuetega, mis on ette nähtud komisjoni 7. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1737/2006, millega sätestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 2152/2003 metsade ja keskkonna vastastikuse mõju seire kohta ühenduses ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ELT L 334, 30.11.2006, lk 1.

B. Proovivõtukohtade vahetu ümbrus

Võimaluse korral tuleks järgida III lisa C jaos proovivõtukohtade vahetu ümbruse kohta sätestatud eeskirju, tagades ka, et proovivõtuotsik on eemal sellistest allikatest nagu ahjud ja suitsulöörid ning vähemalt 10 meetri kaugusel lähimast teest, kusjuures kaugus peab suurenema koos liikluse intensiivsusega.

C. Koha valiku dokumenteerimine ja kontrollimine

Järgitakse III lisa D jaos esitatud korda, kasutades seireandmete nõuetekohast sõelumist ja tõlgendamist, võttes arvesse meteoroloogilisi ja fotokeemilisi protsesse, mis mõjutavad vaadeldavas kohas mõõdetavaid osoonikontsentratsioone.

IX LISA

Kriteeriumid osooni kontsentratsiooni statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseima arvu määramiseks

- A. Pidevate statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseim arv, et hinnata sihtväärtuste ja pikaajaliste eesmärkide saavutamist ning teavitamis- ja häiretasemeni jõudmist kohtades, kus pidev mõõtmine on ainsaks teabeallikaks

Rahvaarv (× 1 000)	Linnastud (linnad ja eeslinnad) ⁽¹⁾	Muud alad (eeslinnad ja maapiirkonnad) ⁽¹⁾	Maakeskkonna taustapiirkonna taustkontsentratsiooni mõõtejaam
< 250		1	1 jaam 50 000 km ² kohta on keskmine jaamade tihe- dus riigi kõigi piirkondade jaoks ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	üks täiendav jaam iga kahe miljoni elaniku kohta	üks täiendav jaam iga kahe miljoni elaniku kohta	

⁽¹⁾ Vähemalt üks jaam eeslinnapiirkondades, kus on suurim võimalus elanike kokkupuutumiseks osooni suure kontsentratsiooniga. Linnastutes peab vähemalt 50 % jaamadest olema eeslinnapiirkondades.

⁽²⁾ Soovitavalt üks jaam 25 000 km² kohta erilmelisel maastikul.

- B. Statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseim arv piirkondades ja linnastutes, kus saavutatakse pikaajalised eesmärgid

Osooni määramiseks ette nähtud proovivõtukohtade arv koos muude selliste täiendava hindamise vahenditega nagu õhukvaliteedi mudelarvutused ja lämmastikdioksiidi mõõtmine samas kohas peab olema piisav selleks, et uurida osoonisaaste arengusuunda ja kontrollida vastavust pikaajalistele eesmärkidele. Linnastutes ja muudes piirkondades paiknevate mõõtejaamade arvu võib vähendada ühe kolmandikuni A jaos määratud arvust. Kui statsionaarsete mõõtejaamade andmed on ainsaks teabeallikaks, tuleb alles jätta vähemalt üks seirejaam. Kui piirkonda, kus kasutatakse täiendavaid hindamismeetodeid, ei jää selle tulemusel ühtegi mõõtejaama, tagab tegevuse kooskõlastamine naabruses asuvate mõõtejaamadega osoonikontsentratsiooni nõuetekohase hindamise pikaajaliste eesmärkide alusel. Maakeskkonna taustapiirkonna kontsentratsioonide mõõtejaamu peaks olema üks 100 000 km² kohta.

X LISA

OSOONI EELLASTE KONTSENTRATSIOONI MÕÕTMINE

A. Eesmärgid

Kõnealuste mõõtmiste eesmärk on analüüsida osooni eellaste kontsentratsioonide arengusuundi, kontrollida heitkoguste vähendamise strateegiate tõhusust, kontrollida heitkoguste andmekogude kooskõla ning aidata kindlaks teha saasteallikaid mõõdetud saasteainekontsentratsioonide järgi.

Täiendav eesmärk on aidata mõista osooni tekkimise ja osooni eellaste leviku protsesse ning toetada fotokeemiliste mudelite rakendamist.

B. Ained

Osooni eellaste kontsentratsioonide mõõtmisel tuleb mõõta vähemalt lämmastikoksiidide (NO ja NO₂) ja sobivate lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) kontsentratsioon. Allpool esitatakse loetelu lenduvatest orgaanilistest ühenditest, mille mõõtmine on soovitatav.

	1-buteen	isopreen	etüülbenseen
etaan	trans-2-buteen	n-heksaan	m- ja p-ksüleen
etüleen	cis-2-buteen	isoheksaan	o-ksüleen
atsetüleen	1,3-butadieen	n-heptaan	1,2,4-trimetüülbenseen
propaan	n-pentaan	n-oktaan	1,2,3-trimetüülbenseen
propeen	isopentaan	isooktaan	1,3,5-trimetüülbenseen
n-butaan	1-penteen	benseen	formaldehüüd
isobutaan	2-penteen	tolueen	süsivesinike (v.a CH ₄) summa

C. Koha valik

Mõõtmised tuleb teha eelkõige linna- või eeslinnapiirkondade ükskõik millises seirekohas, mis on rajatud käesoleva direktiivi nõuete kohaselt ja mida peetakse sobivaks A jaos nimetatud seireülesannete täitmiseks.

XI LISA

INIMESTE TERVISE KAITSEKS ETTE NÄHTUD PIIRTASEMED

A. Kriteeriumid

Piiramata I lisa kohaldamist, kasutatakse andmete koondamisel ja statistiliste näitajate arvutamisel andmete valiiduse kontrollimiseks järgmisi kriteeriume:

Näitaja	Valiidsete andmete nõutav osa
Ühe tunni keskvaartused	75 % (s.o 45 minutit)
Kaheksa tunni keskvaartused	75 % väärtustest (s.o 6 tundi)
Suurim päevane kaheksa tunni keskvaartus	75 % libisevatest kaheksa tunni keskvaartustest (s.o 18 kaheksa tunni keskvaartust päevas)
24 tunni keskvaartused	75 % tunni keskvaartustest (s.o vähemalt 18 tunni väärtused)
Aasta keskvaartus	90 % ⁽¹⁾ ühe tunni väärtustest või (kui andmed ei ole saadaval) 24 tunni väärtustest ühel aastal

⁽¹⁾ Aasta keskmise arvutamise nõuded ei sisalda aparatuuri korralisele kalibrimisele ja hooldusele kulutatud aega.

B. Piirtasemed

Keskmistamise ajavahemik	Piirtase	Lubatud kõikumine	Piirtaseme saavutamise tähtpäev
Vääveldioksiid			
1 tund	350 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 24 korral kalendriaasta jooksul	150 µg/m ³ (43 %)	– ⁽¹⁾
1 päev	125 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 3 korral kalendriaasta jooksul	Puudub	– ⁽¹⁾
Lämmastikdioksiid			
1 tund	200 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 18 korral kalendriaasta jooksul	50 % 19. juulil 1999, seda vähendatakse 1. jaanuaril 2001 ja seejärel iga 12 kuu tagant ühesuguse protsendimäära võrra, et jõuda 0 %ni 1. jaanuariks 2010	1. jaanuar 2010
Kalendriaasta	40 µg/m ³	50 % 19. juulil 1999, seda vähendatakse 1. jaanuaril 2001 ja seejärel iga 12 kuu tagant ühesuguse protsendimäära võrra, et jõuda 0 %ni 1. jaanuariks 2010	1. jaanuar 2010
Benseen			
Kalendriaasta	5 µg/m ³	5 µg/m ³ (100 %) 13. detsembril 2000, seda vähendatakse 1. jaanuaril 2006 ja seejärel iga 12 kuu tagant 1 µg/m ³ võrra, et jõuda 0 %ni 1. jaanuariks 2010	1. jaanuar 2010
Süsinikmonooksiid			
suurim päevane kaheksa tunni keskvaartus ⁽²⁾	10 mg/m ³	60 %	— ⁽¹⁾

Keskmistamise ajavahemik	Piirtase	Lubatud kõikumine	Piirtaseme saavutamise tähtpäev
Plii			
Kalendriaasta	0,5 µg/m ³ ⁽³⁾	100 %	– ⁽³⁾
PM ₁₀			
1 päev	50 µg/m ³ , mida ei tohi ületada rohkem kui 35 korral kalendriaasta jooksul	50 %	– ⁽¹⁾
Kalendriaasta	40 µg/m ³	20 %	– ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kehtib alates 1. jaanuarist 2005.

⁽²⁾ Suurima päevase kaheksa tunni keskmise kontsentratsiooni määramiseks uuritakse kaheksa tunni libisevaid keskvaartusi, mis arvutatakse ühe tunni andmete põhjal ning ajakohastatakse igas tunnis. Iga sel viisil arvutatud kaheksa tunni keskvaartus kehtib selle päeva kohta, mil ajavahemik lõpeb, st iga päeva esimene arvestusperiood on ajavahemik eelmise päeva kella 17.00st kuni 01.00ni kõnealusel päeval; iga päeva viimane arvestusperiood on ajavahemik kella 16.00st kuni kõnealuse päeva kella 24.00ni.

⁽³⁾ Kehtib alates 1. jaanuarist 2005. Piirtase tuleb saavutada aastakümnetepikkuse tööstustegevuse tulemusel saastunud alal asuva konkreetse tööstusallika otseses läheduses alles 1. jaanuariks 2010. Sellistel juhtudel on piirtase kuni 1. jaanuarini 2010 1,0 µg/m³. Ala, kus kohaldatakse kõrgemat piirtaset, ei tohi ulatuda kaugemale kui 1 000 m sellisest konkreetsest saasteallikast.

XII LISA

TEAVITAMIS- JA HÄIRETASEMED

A. Häiretasemed muude saasteainete puhul peale osooni

Mõõdetakse kolme järjestikuse tunni jooksul kohtades, mis iseloomustavad õhukvaliteeti vähemalt 100 ruutkilomeetril või terves piirkonnas või linnastus, sõltuvalt sellest, milline neist on väiksem.

Saasteaine	Häiretase
Vääveldioksiid	500 µg/m ³
Lämmastikdioksiid	400 µg/m ³

B. Osooni teavitamis- ja häiretasemed

Eesmärk	Keskmistamise ajavahemik	Läviväärtus
Teavitamine	1 tund	180 µg/m ³
Häire andmine	1 tund ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ Artikli 24 rakendamisel tuleb läviväärtusest kõrgemaid väärtusi mõõta või ennustada kolme järjestikuse tunni jooksul.

XIII LISA

KRIITILISED TASEMED TAIMESTIKU KAITSMISE SEISUKOHAST

Keskmistamise ajavahemik	Kriitiline tase	Lubatud kõikumine
Vääveldioksiid		
Kalendriaasta ja talv (1. oktoobrist kuni 31. märtsini)	20 µg/m ³	Puudub
Lämmastikoksiidid		
Kalendriaasta	30 µg/m ³ NO _x	Puudub

XIV LISA

LIIKMESRIIGI KOKKUPUUTE VÄHENDAMISE EESMÄRK, SIHTVÄÄRTUS JA PIIRTASE PM_{2,5} OSAKESTE KOHTA**A. Keskmise kokkupuute näitaja**

Keskmise kokkupuute näitajat (AEI — *Average Exposure Indicator*) väljendatakse ühikutes $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ja see põhineb mõõtmistel linnakeskkonna taustapiirkondades, mida tehakse piirkondades ja linnastutes kogu liikmesriigi territooriumil. See tuleks määrata kolme kalendriaasta libiseva aastakeskväärtusena, milleks keskmistatakse tahkete osakeste kontsentratsioon üle kõigi V lisa B jao alusel rajatud proovivõtukohtade. Baasaasta 2010 AEI on aastate 2008, 2009 ja 2010 keskmine kontsentratsioon.

Liikmesriigid võivad siiski kasutada aastate 2009 ja 2010 keskmist kontsentratsiooni või aastate 2009, 2010 ja 2011 keskmist kontsentratsiooni, kui 2008. aasta andmed ei ole kättesaadavad. Neid võimalusi kasutavad liikmesriigid teavitavad komisjoni oma otsustest hiljemalt 11. septembril 2008.

Aasta 2020 AEI on kolme aasta libisev keskmine kontsentratsioon, milleks keskmistatakse kõigi nimetatud proovivõtukohtade tulemused aastatel 2018, 2019 ja 2020. AEI-d kasutatakse analüüsima, kas liikmesriigi kokkupuute vähendamise eesmärk on saavutatud.

2015. aasta AEI on kolme aasta libisev keskmine kontsentratsioon, milleks keskmistatakse kõigi nimetatud proovivõtukohtade tulemused aastatel 2013, 2014 ja 2015. AEI abil kontrollitakse, kas kohustuslikult saavutatav saastatuse taseme määr on saavutatud.

B. Liikmesriigi kokkupuute vähendamise eesmärk

Kokkupuute vähendamise eesmärk 2010. aasta AEI suhtes		Kokkupuute vähendamise eesmärgi saavutamise aasta
Esialgne kontsentratsioon ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	Kokkupuute vähendamise eesmärk (%)	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5 — < 13	10 %	
= 13 — < 18	15 %	
= 18 — < 22	20 %	
≥ 22	Kõik asjakohased meetmed 18 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ saavutamiseks	

Kui AEI baasaastal on 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ või väiksem, loetakse kokkupuute vähendamise sihtväärtuseks null. Vähendamise eesmärk on null samuti juhtudel, kus AEI jõuab tasemele 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ mis tahes ajal ajavahemikus 2010–2020 ning jääb allapoole seda taset.

C. Kohustuslikult saavutatav saastatuse taseme määr

Kohustuslikult saavutatav saastatuse taseme määr	Kohustusliku väärtuse kohaldamise aasta
20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

D. Sihtväärtus

Keskmistamise ajavahemik	Sihtväärtus	Tähtpäev, milleks sihtväärtus tuleb saavutada
Kalendriaasta	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1. jaanuar 2010

E. **Piirtase**

Keskmistamise ajavahemik	Piirtase	Lubatud kõikumine	Piirtaseme saavutamise tähtpäev
1. JÄRK			
Kalendriaasta	25 µg/m ³	20 % 11. juunil 2008, seda vähendatakse 1. jaanuaril ja edaspidi iga 12 kuu tagant võrdse protsendimäära võrra, et jõuda 0 %ni 1. jaanuariks 2015	1. jaanuar 2015
2. JÄRK ⁽¹⁾			
Kalendriaasta	20 µg/m ³		1. jaanuar 2020

⁽¹⁾ 2. järk — soovituslik piirtase, mille komisjon vaatab 2013. aastal üle, kui saadakse täiendavat teavet seoses mõjuga tervisele ja keskkonnale, tehnilise teostatavuse ja liikmesriikide kogemustega sihtväärtuse osas.

XV LISA

Kohalikus, piirkondlikus või riiklikus välisõhu kvaliteedi parandamise kavas esitatav teave**A. Teave, mida tuleb esitada vastavalt artiklile 23 (õhukvaliteedi kavad)**1. *Saastetaseme ületamise koht*

- a) piirkond;
- b) linn (kaart);
- c) mõõtejaam (kaart, geograafilised koordinaadid).

2. *Üldteave*

- a) piirkonna liik (linn, tööstuspiirkond või maapiirkond);
- b) saastunud ala suurus (km²) ja saastega kokku puutuvate elanike arv (hinnanguliselt);
- c) asjakohased andmed ilmastiku kohta;
- d) asjakohased topograafilised andmed;
- e) küllaldane teave kaitset vajavate objektide kohta piirkonnas.

3. *Vastutavad asutused*

Paranduskavade väljatöötamise ja rakendamise eest vastutavate isikute nimed ja aadressid.

4. *Saaste laad ja hinnang*

- a) varasematel aastatel (enne parandusmeetmete rakendamist) mõõdetud saasteainete kontsentratsioonid;
- b) pärast projekti algust mõõdetud saasteainete kontsentratsioonid;
- c) kasutatud hindamisemeetodid.

5. *Saaste päritolu*

- a) peamiste saastet põhjustavate allikate loetelu (kaart);
- b) kõnealuste saasteallikate heidete üldkogus (tonnides aasta kohta);
- c) andmed teistest piirkondadest lähtuva saaste kohta.

6. *Olukorra analüüs*

- a) üksikasjad piirtaseme ületamist põhjustavate tegurite kohta (näiteks saasteainete levi, sealhulgas piiriülene levi, teiste saasteainete tekkimine atmosfääris);
- b) välisõhu kvaliteedi parandamise võimalike meetmete üksikasjalik kirjeldus.

7. *Enne 11. juunit 2008 võetud parandusmeetmete või läbiviidud parandusprojektide üksikasjalik kirjeldus, st:*

- a) kohalikud, piirkondlikud, siseriiklikud, rahvusvahelised meetmed;
- b) nende meetmete täheldatud mõju.

8. Pärast käesoleva direktiivi jõustumist saaste vähendamiseks võetud meetmete või läbiviidud projektide üksikasjalik kirjeldus:

- a) kõigi projektis esitatud meetodite loend ja kirjeldus;
- b) rakendamise ajakava;
- c) õhukvaliteedi eeldatava paranemise ja selleks kuluva aja hinnangud.

9. Pikemaks ajaks kavandatavate meetmete või projektide või sellekohaste uuringute üksikasjalik kirjeldus.

10. Käesoleva lisa kohaselt nõutava teabe täiendamiseks kasutatud trükkide, dokumentide, töömaterjalide jms loetelu.

B. Teave, mida tuleb esitada vastavalt artikli 22 lõikele 1

1. Kogu A jaos sätestatud teave.

2. Teave järgmiste direktiivide rakendamise seisu kohta:

- 1) Nõukogu 20. märtsi 1970. aasta direktiiv 70/220/EMÜ mootorsõidukite heitgaaside tekitatud õhusaaste vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾;
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/63/EÜ bensiini säilitamisel ja selle terminalidest teenindusjaamadesse jaotamisel lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) heitkoguste kontrollimise kohta ⁽²⁾;
- 3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiiv 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽³⁾;
- 4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/68/EÜ väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁴⁾;
- 5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta ⁽⁵⁾;
- 6) Nõukogu 11. märtsi 1999. aasta direktiiv 1999/13/EÜ teatavates toimingutes ja seadeldistes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta ⁽⁶⁾;
- 7) Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ⁽⁷⁾;
- 8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiiv 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta ⁽⁸⁾;
- 9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta;
- 10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta;

⁽¹⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

⁽²⁾ EÜT L 365, 31.12.1994, lk 24. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽³⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

⁽⁴⁾ EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ.

⁽⁵⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽⁶⁾ EÜT L 85, 29.3.1999, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2004/42/EÜ (ELT L 143, 30.4.2004, lk 87).

⁽⁷⁾ EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/33/EÜ (ELT L 191, 22.7.2005, lk 59).

⁽⁸⁾ EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91.

- 11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/42/EÜ teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta ⁽¹⁾;
- 12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2005. aasta direktiiv 2005/33/EÜ, millega muudetakse direktiivi 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega ⁽²⁾;
- 13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/55/EÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest eralduvate gaasiliste osakeste heitmete vastu ⁽³⁾;
- 14) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/32/EÜ energia lõppkasutuse tõhususe ja energeetikateenuste kohta ⁽⁴⁾.
3. Teave kõigi õhusaaste tõrjemeetmete kohta, mille rakendamist on sobival kohalikul, piirkondlikul või riiklikul tasandil kaalutud õhukvaliteedi eesmärkide saavutamiseks, sealhulgas:
- a) paiksete allikate heitkoguste vähendamine, tagades saastekontrolli seadmete paigaldamise väikestele ja keskmise suurusega paiksetele põletusallikatele (sealhulgas biomassi põletamine) või nende väljavahetamise;
 - b) sõidukite heitkoguste vähendamine heitgaaside kontrollsüsteemide paigaldamisega. Tuleks kaaluda majanduslike stiimulite kasutamist nende süsteemide kasutuselevõtu kiirendamiseks;
 - c) riigihangete korraldamine riigiasutuste poolt keskkonnateadlike riigihangete käsiraamatu alusel maanteeõidukite, kütuste ja põletusseadmete ostmiseks, et vähendada heitkoguseid, sealhulgas järgmised hanked:
 - uued sõidukid, sealhulgas vähem heitgaase eraldavad sõidukid;
 - transporditeenused keskkonnasõbralikumate sõidukitega;
 - vähem saastavad paiksed põletusseadmed;
 - vähem saasteaineid eraldavad kütused paiksetele ja liikuvatele allikatele;
 - d) meetmed liiklusest tingitud saastuse vähendamiseks liikluse planeerimise ja juhtimise kaudu (sealhulgas liikluse ülekoormustasud, diferentseeritud parkimistasud või muud majanduslikud stiimulid, „väikese saastega piirkondade” loomine);
 - e) meetmed vähem saastavate transpordiviiside kasutamise soodustamiseks;
 - f) vähesaastavate kütuste kasutamise tagamine väikestes, keskmise suurusega ja suurtes paiksetes ja liikuvates allikates;
 - g) meetmed õhusaastuse vähendamiseks lubadesüsteemi kaudu direktiivi 2008/1/EÜ alusel, direktiivi 2008/1/EÜ alusel koostatud riiklike kavade ja majandushoobadega, nagu maksud, lõivud või heitkogustega kauplemine;
 - h) vajaduse korral meetmed, mille eesmärk on kaitsta laste ja teiste tundlike rühmade tervist.

⁽¹⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 87.

⁽²⁾ ELT L 191, 22.7.2005, lk 59.

⁽³⁾ ELT L 275, 20.10.2005, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 715/2007 (ELT L 171, 29.6.2007, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 64.

XVI LISA

ÜLDSUSE TEAVITAMINE

1. Liikmesriigid tagavad, et üldsus saaks regulaarselt ajakohastatud teavet käesolevas direktiivis käsitletavate saasteainete kontsentratsiooni kohta välisõhus.
2. Ettenähtud teave kontsentratsioonide kohta välisõhus esitatakse keskmiste väärtustena vastavalt asjaomastele keskmistamise ajavahemikele, mis on esitatud VII lisas ja XI–XIV lisas. Teatavaks tehakse vähemalt kõik tasemed, mis ületavad õhukvaliteedi eesmärgi, sealhulgas reguleeritava saasteaine piirtasemeid, sihtväärtusi, häiretasemeid või pikaajalisi eesmärgi. Teave hõlmab ka lühihinnangut õhukvaliteedi eesmärkide saavutamise kohta ja vajalikku teavet mõju kohta tervisele või vajaduse korral taimestikule.
3. Andmeid vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi, tahkete osakeste (vähemalt PM_{10}), osooni ja süsinikmonooksiidi sisalduse kohta välisõhus ajakohastatakse vähemalt iga päev ja kui võimalik, siis iga tund. Andmeid plii ja benseeni sisalduse kohta välisõhus, mis esitatakse 12 kuu keskvaertusena, ajakohastatakse kord kolme kuu tagant ja kui võimalik, siis iga kuu.
4. Liikmesriigid tagavad, et üldsust teavitataks õigeaegselt häire- ja teavitamistasemete tegelikest ja ennustatavatest ületamistest. Avaldatav teave sisaldab vähemalt järgmisi üksikasju.
 - a) Teave mõõdetud ületamis(t)e kohta:
 - ületamise koht või piirkond;
 - ületatud taseme liik (teavitamis- või häiretase);
 - ületamise algusaeg ja kestus;
 - osooni puhul kõrgeim ühe tunni kontsentratsioon ja lisaks sellele kõrgeim kaheksa tunni keskmine kontsentratsioon.
 - b) Prognoos järgmiseks pärasõunaks või päevaks/päevadeks:
 - teavitamis- ja/või häiretasemete eeldatavate ületamiste geograafiline piirkond;
 - saasteaine taseme muutumine (kas olukord paraneb, stabiliseerub või halveneb) ja muutumise põhjused.
 - c) Teave asjaomaste elanikkonnarühmade kohta, võimaliku mõju kohta tervisele ja soovitatava käitumise kohta:
 - teave elanikkonna riskirühmade kohta;
 - tõenäoliste sümptomite kirjeldus;
 - soovitatavad ettevaatusabinõud, mida asjaomased elanikkonnarühmad peavad rakendama;
 - täiendava teabe saamise kohad.
 - d) Teave ennetusmeetmete kohta, et vähendada saastust ja/või sellega kokkupuudet: peamised saasteallikate valdkonnad; soovitatavad meetmed heitkoguste vähendamiseks.
 - e) Prognoositavate ületamiste puhul võtavad liikmesriigid meetmeid, et tagada selliste üksikasjade edastamine vastavalt võimalustele.

XVII LISA

VASTAVUSTABEL

Käesolev direktiiv	Direktiiv 96/62/EÜ	Direktiiv 1999/30/EÜ	Direktiiv 2000/69/EÜ	Direktiiv 2002/3/EÜ
Artikkel 1	Artikkel 1	Artikkel 1	Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõiked 1–5	Artikli 2 lõiked 1–5	—	—	—
Artikli 2 lõiked 6 ja 7	—	—	—	—
Artikli 2 lõige 8	Artikli 2 lõige 8	Artikli 2 lõige 7	—	—
Artikli 2 lõige 9	Artikli 2 lõige 6	—	—	Artikli 2 lõige 9
Artikli 2 lõige 10	Artikli 2 lõige 7	Artikli 2 lõige 6	—	Artikli 2 lõige 11
Artikli 2 lõige 11	—	—	—	Artikli 2 lõige 12
Artikli 2 lõiked 12 ja 13	—	Artikli 2 lõiked 13 ja 14	Artikli 2 punktid a ja b	—
Artikli 2 lõige 14	—	—	—	Artikli 2 lõige 10
Artikli 2 lõiked 15 ja 16	Artikli 2 lõiked 9 ja 10	Artikli 2 lõiked 8 ja 9	—	Artikli 2 lõiked 7 ja 8
Artikli 2 lõiked 17 ja 18	—	Artikli 2 lõiked 11 ja 12	—	—
Artikli 2 lõiked 19, 20, 21, 22 ja 23	—	—	—	—
Artikli 2 lõige 24	—	Artikli 2 lõige 10	—	—
Artikli 2 lõiked 25 ja 26	Artikli 6 lõige 5	—	—	—
Artikli 2 lõige 27	—	—	—	Artikli 2 lõige 13
Artikli 2 lõige 28	—	—	—	Artikli 2 lõige 3
Artikkel 3, välja arvatud lõike 1 punkt f	Artikkel 3	—	—	—
Artikli 3 lõike 1 punkt f	—	—	—	—
Artikkel 4	Artikli 2 lõiked 9 ja 10, Artikli 6 lõige 1	—	—	—
Artikkel 5	—	Artikli 7 lõige 1	Artikli 5 lõige 1	—
Artikli 6 lõiked 1–4	Artikli 6 lõiked 1–4	—	—	—
Artikli 6 lõige 5	—	—	—	—
Artikkel 7	—	Artikli 7 lõiked 2 ja 3 muudetud kujul	Artikli 5 lõiked 2 ja 3 muudetud kujul	—
Artikkel 8	—	Artikli 7 lõige 5	Artikli 5 lõige 5	—
Artikkel 9	—	—	—	Artikli 9 lõike 1 esimene ja teine lõik
Artikkel 10	—	—	—	Artikli 9 lõiked 1–3 muudetud kujul
Artikli 11 lõige 1	—	—	—	Artikli 9 lõige 4
Artikli 11 lõige 2	—	—	—	—
Artikkel 12	Artikkel 9	—	—	—
Artikli 13 lõige 1	—	Artikli 3 lõige 1, artikli 4 lõige 1, artikli 5 lõige 1 ja artikkel 6	Artikli 3 lõige 1 ja artikkel 4	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 96/62/EÜ	Direktiiv 1999/30/EÜ	Direktiiv 2000/69/EÜ	Direktiiv 2002/3/EÜ
Artikli 13 lõige 2	—	Artikli 3 lõige 2 ja artikli 4 lõige 2	—	—
Artikli 13 lõige 3	—	Artikli 5 lõige 5	—	—
Artikkel 14	—	Artikli 3 lõige 1, artikli 4 lõige 1 muudetud kujul	—	—
Artikkel 15	—	—	—	—
Artikkel 16	—	—	—	—
Artikli 17 lõige 1	—	—	—	Artikli 3 lõige 1 ja artikli 4 lõige 1
Artikli 17 lõige 2	—	—	—	Artikli 3 lõiked 2 ja 3
Artikli 17 lõige 3	—	—	—	Artikli 4 lõige 2
Artikkel 18	—	—	—	Artikkel 5
Artikkel 19	Artikkel 10 muudetud kujul	Artikli 8 lõige 3	—	Artikkel 6 muudetud kujul
Artikkel 20	—	Artikli 3 lõige 4, artikli 5 lõige 4 muudetud kujul	—	—
Artikkel 21	—	—	—	—
Artikkel 22	—	—	—	—
Artikkel 23	Artikli 8 lõiked 1–4 muudetud kujul	—	—	—
Artikkel 24	Artikli 7 lõige 3 muudetud kujul	—	—	Artikkel 7 muudetud kujul
Artikkel 25	Artikli 8 lõige 5 muudetud kujul	—	—	Artikkel 8 muudetud kujul
Artikkel 26	—	Artikkel 8 muudetud kujul	Artikkel 7 muudetud kujul	Artikkel 6 muudetud kujul
Artikkel 27	Artikkel 11 muudetud kujul	Artikli 5 lõike 2 teine lõik	—	Artikkel 10 muudetud kujul
Artikli 28 lõige 1	Artikli 12 lõige 1 muudetud kujul	—	—	—
Artikli 28 lõige 2	Artikkel 11 muudetud kujul	—	—	—
Artikli 28 lõige 3	—	—	—	—
Artikli 28 lõige 4	—	IX lisa muudetud kujul	—	—
Artikkel 29	Artikli 12 lõige 2	—	—	—
Artikkel 30	—	Artikkel 11	Artikkel 9	Artikkel 14
Artikkel 31	—	—	—	—
Artikkel 32	—	—	—	—
Artikkel 33	Artikkel 13	Artikkel 12	Artikkel 10	Artikkel 15
Artikkel 34	Artikkel 14	Artikkel 13	Artikkel 11	Artikkel 17
Artikkel 35	Artikkel 15	Artikkel 14	Artikkel 12	Artikkel 18
I lisa	—	VIII lisa muudetud kujul	VI lisa	VII lisa
II lisa	—	V lisa muudetud kujul	III lisa	—
III lisa	—	VI lisa	IV lisa	—

Käesolev direktiiv	Direktiiv 96/62/EÜ	Direktiiv 1999/30/EÜ	Direktiiv 2000/69/EÜ	Direktiiv 2002/3/EÜ
IV lisa	—	—	—	—
V lisa	—	VII lisa muudetud kujul	V lisa	—
VI lisa	—	IX lisa muudetud kujul	VII lisa	VIII lisa
VII lisa	—	—	—	I lisa, III lisa II jagu
VIII lisa	—	—	—	IV lisa
IX lisa	—	—	—	V lisa
X lisa	—	—	—	VI lisa
XI lisa	—	I lisa I jagu, II lisa I jagu ja III lisa (muudetud kujul); IV lisa (muutmata)	I lisa, II lisa	—
XII lisa	—	I lisa II jagu, II lisa II jagu	—	II lisa I jagu
XIII lisa	—	I lisa I jagu, II lisa I jagu	—	—
XIV lisa	—	—	—	—
XV lisa A jagu	IV lisa	—	—	—
XV lisa B jagu	—	—	—	—
XVI lisa	—	Artikkel 8	Artikkel 7	Artikkel 6 muudetud kujul

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon võtab arvesse nõukogu ja Euroopa Parlamendi vastu võetud direktiivi (välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta) teksti. Eelkõige peab komisjon silmas tähtsust, mida Euroopa Parlament ja liikmesriigid omistasid direktiivi artikli 22 lõikes 4 ja põhjenduses 16 ühenduse tõrjemeetmetele seoses õhusaasteainete heitkogustega nende tekkekohas.

Komisjon tunnistab, et ainult kahjulike õhusaasteainete heitkoguste vähendamisega on võimalik teha suuri edusamme kuuendas keskkonnanalases tegevusprogrammis seatud eesmärkide saavutamiseks. Komisjoni teatistes õhusaaste temaatilise strateegia kohta on määratud kindlaks komisjoni mitmed võimalikud meetmed. Alates selle strateegia vastuvõtmisest on tehtud märkimisväärsed edusamme kõnealuste ja muude meetmetega.

- Nõukogu ja parlament on juba vastu võtnud uusi õigusakte, millega piiratakse kergeveokite heitgaase.
- Komisjon on vastu võtnud ettepaneku uue õigusakti kohta, et parandada tööstusheiteid käsitlevate ühenduse õigusaktide tõhusust, sealhulgas intensiivsete põllumajandusettevõtete kohta ja seoses meetmetega väikesemahuliste tööstuslike põletusseadmete käsitlemiseks.
- Komisjon on vastu võtnud ettepaneku uue õigusakti kohta, millega piiratakse raskeveokitele paigaldatud mootorite heitgaase.
- Komisjon näeb 2008. aastal ette uute õigusaktide ettepanekud, milles käsitletakse järgmist:
 - peamiste saasteainete liikmesriikide lubatud siseriiklike heitkoguste vähendamist;
 - heitkoguste vähendamist bensiinimootoriga autode tankimisel teenindusjaamades;
 - kütuste väävlisisaldust, sealhulgas laevakütused.
- Ettevalmistustöö on käimas ka selleks, et uurida teostatavust seoses:
 - ökodisaini parandamise ning koduses majapidamises kasutatavate kuumaveekatelde ja kuumaveeboilerite heitkoguste vähendamisega;
 - värvide, lakkide ja sõidukite taasviimistlustoodete lahustisisalduse vähendamisega;
 - liikurmasinate heitgaaside vähendamisega, millega saaks võimalikult suurt kasu komisjoni poolt juba kavandatud väiksema väävlisisaldusega liikurmasinate kütustest.
- Komisjon jätkab ka tööd Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni juures laevade heitkoguste märkimisväärses vähendamiseks ja ta on võtnud endale kohustuse esitada ettepanek ühenduse meetmete kohta juhul, kui IMO ei esita 2008. aastal piisavalt ambitsioonikaid ettepanekuid.

Komisjon on siiski pühendunud oma parema õigusloome algatuse eesmärkidele ja sellele, et ettepanekuid toetaks põhjalik hinnang mõju ja kasu kohta. Sellega seoses ja vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule hindab komisjon vajadust esitada uute õigusaktide ettepanekuid, kuid jätab endale õiguse otsustada, kas ja millal oleks asjakohane selliseid ettepanekuid esitada.

MADALMAADE AVALDUS

Madalmaad on alati toetanud ambitsioonika ja tõhusa Euroopa õhukvaliteedipoliitika rakendamist ja toetavad seda ka edaspidi. Madalmaad avaldavad seetõttu heameelt nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel kokku lepitud kompromissi üle ning õnnitlevad parlamenti, komisjoni ja eesistujariiki saavutatud tulemuste puhul. Välisõhu kvaliteeti käsitlevast direktiivist, mille suhtes on nüüd jõutud kokkuleppele, on kasu nii keskkonnale kui ka tervisele.

Madalmaad tõid juba ühise seisukoha koostamisel välja, et Madalmaade välisõhu kvaliteet sõltub oma piiriülese olemuse tõttu oluliselt tõhusa Euroopa lähenemisviisi rakendamisest ning saab sellest väga suurt kasu. Madalmaadele oli esmatähtis, et direktiiv moodustaks Euroopa ja siseriiklike meetmete tasakaalustatud paketi, mille juurde kuuluvad normide saavutamist tagavad realistlikud tähtajad. Üksnes siis on liikmesriikidel võimalik seatud ambitsioonikaid norme ka tegelikult saavutada.

Madalmaad väljendavad heameelt komisjoni avalduse üle, mille kohaselt komisjon esitab sobival ajal ühenduse meetmed. Õhukvaliteedi normide üldiseks ja õigeaegseks järgimiseks on vaja määrata kindlaks asjakohane Euroopa poliitika, mis käsitleb saastet selle tekkekohas. Madalmaad juhivad sellega seoses tähelepanu asjaolule, et tahkete peenosakeste (PM_{2,5}) heidete ja nende kontsentratsiooni kohta puuduvad andmed ning nende suhtes valitseb ebakindlus. Madalmaad teevad omalt poolt loomulikult võimalikult palju selleks, et direktiivis ette nähtud normid õigeaegselt täita. Praegu teada olevatel andmetel paistab see eesmärk olevat suures osas teostatav. Madalmaade valitsus on praegu välja töötamas riiklikku õhukvaliteedi koostööprogrammi, mis peab võimaldama nimetatud norme õigeaegselt järgida ka seal, kus praegu heitkoguste ülemmäärasid ületatakse.

Madalmaad avaldavad heameelt selle üle, et nõukogul ja Euroopa Parlamendil oli võimalik õhukvaliteedi direktiivi teine lugemine õigeaegselt lõpule viia ning et direktiiv saab seega jõustuda 2008. aasta alguses. See on oluline meie riikliku lähenemisviisi kui ka meie naaberriikide lähenemisviisi jaoks. Madalmaad teevad iseene-
sest mõistetatult riikliku koostööprogrammi kaudu ja kõikide kohalike ja piirkondlike meetmete abil suuri jõupingutusi selleks, et Euroopa norme oleks võimalik ka tegelikult järgima hakata.
